

Een gemeentegrens overschrijdende vergunning

De ideale oplossing of een valkuil?

Adviesrapport inzake centrale vergunningverlening bij gemeentegrens overschrijdende evenementen.

Joery Daniels

“Stichting Open Muziek Centrum Bladel” Podium10

9 januari 2017 te Bladel

Een gemeentegrens overschrijdende vergunning

De ideale oplossing of een valkuil?

Auteur:	Joery Daniels
Studentnummer:	2081442
Afstudeerperiode:	september 2017 – januari 2018
Afstudeerorganisatie:	“Stichting Open Muziek Centrum Bladel” Podium10
Afstudeermentor:	De heer Gerard van Gompel
Onderwijsinstelling:	Juridische Hogeschool Avans-Fontys te Tilburg
Opleiding:	HBO-Rechten
Eerste afstudeerdocent:	De heer R. Ritzen
Tweede afstudeerdocent:	Mevrouw R. van Loon

9 januari 2017 te Bladel

Voorwoord

Als onderdeel van mijn studie HBO-Rechten aan de Juridische Hogeschool Avans-Fontys in Tilburg heb ik de mogelijkheid gekregen om stage te lopen bij Podium10 in Bladel. Voor het afronden van mijn studie heb ik voor Podium10 een praktijkgericht juridisch onderzoek verricht. Het rapport dat voor u ligt, is het resultaat van deze 15 weken durende afstudeerstage bij Podium10. Tezamen met de heer Van Gompel hebben wij geprobeerd een mogelijke oplossing te bedenken voor de juridische drempel van meerdere vergunningen voor één evenement. In dit onderzoeksrapport wordt duidelijk of deze oplossing juridisch mogelijk is en wat mogelijke effecten hiervan zijn.

Gedurende de opleiding HBO-Rechten kreeg ik steeds meer belangstelling voor het bestuursrecht. Daarom heb ik gekozen voor een afstudeeropdracht in dit rechtsgebied. Podium10 vroeg mij of ik hen kon helpen met het beantwoorden van een juridische vraag, namelijk of het mogelijk is om een centrale vergunning aan te vragen voor een evenement dat in meerdere gemeenten tegelijk plaatsvindt. Deze vraag heb ik getracht middels dit adviesrapport te beantwoorden.

Voordat u begint met het lezen van dit rapport wil ik graag de heer Van Gompel en de heer Ritzen bedanken voor hun hulp en begeleiding tijdens deze stage. Ook wil VTH de Kempen en de gemeente Bergeijk bedanken voor hun medewerking aan dit onderzoek. Tot slot gaat een bijzondere dank uit naar de heer Spapens, wie als bestuursrecht professional wilde deelnemen aan dit onderzoek.

Ik wens u veel plezier met het lezen van dit onderzoeksrapport.

Joery Daniëls

Bladel, januari 2017

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1. Inleiding.....	8
1.1 Probleembeschrijving	8
1.2 Centrale vraag	9
1.3 Doelstelling.....	9
1.4 Deelvragen.....	9
1.4.1. Wat is het evenementenbeleid van de vier gemeenten?	9
1.4.2. Is een centrale vergunning mogelijk in het kader van de Awb, Gemeentewet, APV, en het evenementenbeleid van de gemeenten?.....	9
1.4.3. Wat zegt jurisprudentie over de inherente afwijkingsbevoegdheid voor evenementen?.....	10
1.4.4. Zijn er reeds soortgelijke vergunningen verleend door Nederlandse gemeenten? Zo ja, hoe kwam dit tot stand en hoe ziet de vergunning er uit?	10
1.4.5. Interview met een externe professional op het gebied van bestuursrecht	10
1.4.6. Conclusies	10
1.4.7. Vergelijking algemene voorschriften evenementenvergunningen	10
1.5 Verantwoording	11
1.6 Leeswijzer	11
Hoofdstuk 2.	12
2.1 Wat is het evenementenbeleid van de vier gemeenten?.....	12
2.1.1. Gemeente Eersel.....	12
2.1.2. Gemeente Bladel	13
2.1.3. Gemeente Reusel-De Mierden.....	14
2.1.4. Gemeente Bergeijk.....	14
2.2 Tussenconclusie.....	15
Hoofdstuk 3.	16
3.1 Is een centrale vergunning mogelijk in het kader van de Awb, Gemeentewet, APV en het evenementenbeleid van de gemeenten?	16
3.1.1. Vergunningen	16
3.1.2. Samenwerking tussen gemeenten.....	17
3.2. Tussenconclusie	21
Hoofdstuk 4.	22
4.1. Wat zegt jurisprudentie over de inherente afwijkingsbevoegdheid voor evenementen?	22
4.2. Tussenconclusie	24
Hoofdstuk 5.	25
5.1. Zijn er reeds soortgelijke vergunningen verleend door gemeenten tezamen? Zo ja, hoe kwam dit tot stand en hoe ziet de vergunning er uit?	25

5.2. Tussenconclusie	28
Hoofdstuk 6.	30
6.1 Interview	30
6.2. Tussenconclusie.	31
Hoofdstuk 7.	32
7.1 Conclusies en aanbevelingen	32
Hoofdstuk 8.	35
8.1 Vergelijking algemene voorschriften evenementenvergunningen.....	35
8.2 Tussenconclusie.....	36
Literatuurlijst	37
Literatuur	37
Artikelen	37
Jurisprudentie.....	37
Parlementaire stukken	37
Elektronische bronnen	37
Bijlage 1. Interview VTH de Kempen.....	39
Bijlage 2. Interview gemeente Bergeijk	40
Bijlage 3. Interview met de heer Spapens	41
Bijlage 4. Algemene voorschriften evenementenbeleid VTH de Kempen	43
Bijlage 5. Algemene voorschriften evenementenbeleid gemeente Bergeijk	60

Samenvatting

Stichting Podium10 wil een evenement organiseren dat plaatsvindt op 20 verschillende locaties in de Kempen. Zes locaties vereisen een evenementenvergunning volgens het gemeentelijke beleid. De stichting wil een centrale vergunning voor al deze zes locaties. Het probleem is echter dat een bestuursorgaan niet een vergunning mag verlenen voor een andere gemeente, omdat hij daar op grond van artikel 147 Gemeentewet jo. 124 Grondwet geen bevoegdheid voor heeft. Enkel voor zijn eigen gemeente.

In dit onderzoek wordt gekeken of er desondanks niet toch mogelijkheden zijn om een centrale vergunning te verlenen. Daarvoor wordt als eerst gekeken naar het beleid van de gemeenten. De rode draad van het beleid is veiligheid. Recente veranderingen in het beleid hebben ook voornamelijk betrekking op de veiligheid van bezoekers. Verder valt op dat er weinig verschil zit tussen het beleid van de gemeenten. Er zijn enkel kleine onderlinge verschillen die vooral betrekking hebben op locaties.

In het evenementenbeleid van de betrokken gemeenten is niets vastgelegd omtrent een gemeentegrens overschrijdend evenement of een centrale vergunning. In de Kempen werken gemeenten samen middels een gemeenschappelijke regeling. VTH de Kempen is een onderdeel hiervan en zij regelt de vergunningen voor drie van de deelnemende gemeenten. In dit geval is een centrale vergunning mogelijk voor deze drie gemeenten daar deze gemeenten de bevoegdheid hebben gegeven aan VTH de Kempen om namens hun vergunningen te verlenen. Er is echter een vierde gemeente die niet deelneemt aan VTH de Kempen en het is dus in juridische en politieke zin niet mogelijk om een centrale vergunning te verlenen. VTH de Kempen mag niet een vergunning verlenen voor deze gemeente. Wat wel een optie is, is om VTH de Kempen de vergunning te laten faciliteren aan de gemeente Bergeijk: VTH de Kempen maakt de vergunning die de gemeente Bergeijk exact kan overnemen. Dit is juridisch mogelijk omdat het beleid zoveel op elkaar lijkt, dat er in overleg twee exact dezelfde vergunningen verleend kunnen worden. Zo krijgt Podium10 twee vergunningen die zoveel gelijkenissen vertonen dat de gedachte van een centrale vergunning nog steeds aanwezig is. Enkel de specifieke voorschriften zullen per locatie verschillen.

Indien er geen enkele vorm van samenwerking mogelijk zou zijn en het beleid niet goed op elkaar zou aansluiten, dan is het alleen nog mogelijk dat de gemeenten in overleg een vergunning laten faciliteren en hun inherente afwijkingsbevoegdheid gebruiken uit artikel 4:84 Awb, om te mogen afwijken van het eigen beleid. Dit kan echter enkel in gevallen waar zich bijzondere omstandigheden voordoen. De rechter vereist dan ook dat er een goede motivering is waarom er sprake is van bijzondere omstandigheden.

Het bestuursrecht kent een aantal vormen van samenwerking. De Wabo bevat ook een samenwerking voor gemeenten. Dit geldt echter niet per definitie ook voor andere wetten en regelgeving. Een andere vorm kan zijn dat gemeenten en provincies een samenwerking aangaan voor bijzondere gevallen. De provincie zal een leidende rol op zich nemen en adviseren aan de gemeenten. Een dergelijke samenwerking tot stand brengen is een lang en intensief proces. Tot slot is er nog de formele samenwerking middels een gemeenschappelijke regeling, als deze reeds bestaat tussen gemeenten is het best deze te benutten, maar het opzetten voor één evenement is te omslachtig en zal bij de gemeenten geen goedkeuring vinden. Die laatste inschatting is gemaakt op grond van de contacten met ambtenaren van de verschillende gemeenten die zich bezig houden met vergunningverlening in het kader van evenementen.

Tot slot is dit onderzoek gevalideerd door middel van een interview met een bestuursrechtelijk professional: de heer Ton Spapens. Middels een goed ingericht interview is gecontroleerd of alle aspecten van dit onderzoek zijn belicht en dat deze ook juist geïnterpreteerd zijn.

Lijst van afkortingen

ABRvS – Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State

APV – Algemene Plaatselijke Verordening

Awb – Algemene wet bestuursrecht

Bor – Besluit omgevingsrecht

GHOR – Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie

jo. - Juncto

VRBZO – Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost

VTH – Vergunning Toezicht en Handhaving

Wabo – Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Hoofdstuk 1. Inleiding

1.1 Probleembeschrijving

Podium10 is een stichting voor muziek waar elke muzikliefhebber, jong en oud, zijn hobby kan uitoefenen of zich kan ontplooien in zijn of haar passie. Een van de speerpunten in het huidige beleidsplan is het sociale bindingsaspect van muziek laten plaatsvinden op professioneel niveau. Dit wil zeggen dat Podium10 probeert om muzikanten elkaar te laten ontmoeten. Een ander speerpunt, dat hier nauw mee samenhangt, is dat het plezier en de ontwikkeling van mensen centraal moet staan, samen met het delen van de liefde voor muziek.¹ In het kader van deze beleidslijnen heeft de stichting het idee om een bijzonder evenement te organiseren in vier Kempengemeenten. Dit evenement is gericht op het samenbrengen van mensen met een liefde voor muziek, ongeacht welke stijl. Met één lied, dat gespeeld wordt in 20 verschillende stijlen, wil Podium10 al deze mensen verenigen en elkaar verschillende muziekstijlen laten appreciëren of zelfs iets van elkaar laten leren. Het project heet Music Experience en zal plaatsvinden medio 2019.

Speciaal voor dit evenement wordt een lied geschreven dat gespeeld kan worden in 20 muziekstijlen. Het evenement zal plaatsvinden op 20 verschillende locaties (één muziekstijl per locatie). De locaties zijn nog niet definitief, maar het doel is om op de markten van elk dorp een tent te kunnen plaatsen. Voor een aantal muziekstijlen zal het animo van het publiek groter zijn, wat er op neer komt dat op zes locaties tenten geplaatst moeten worden. Het gemeentelijke beleid bepaalt dat voor dit evenement een evenementenvergunning verleend moet zijn, voordat het evenement mag plaatsvinden. Het nadeel voor de stichting is nu dat zij dit evenement op een vaste datum doen, met alle 20 locaties tegelijkertijd en dus bij de vier verschillende gemeenten zes vergunningaanvragen moeten doen. Daarbij bevatten de vergunningen allemaal verschillende voorwaarden, immers, niet elke gemeente hanteert dezelfde beleidslijnen wat betreft evenementen: de gemeente Eersel heeft bijvoorbeeld veel ervaring met grote evenementen (The Flying Dutch, 100.000 bezoekers², Dominator, 30.000 bezoekers³), terwijl in de gemeente Bladel enkel kleine evenementen plaatsvinden. Het beleid van de gemeenten verschilt: elke gemeente probeert op haar eigen manieren evenementen zo goed mogelijk te laten verlopen. Voor de stichting is dit uiteraard niet de meest ideale situatie: zij hebben het liefst één centrale vergunning voor alle zes locaties. De stichting wil weten of dit mogelijk is en welke haken en ogen er zitten aan een centrale vergunning.

Van belang om te weten of een centrale vergunning mogelijk is, zal er naar verschillende juridische aspecten gekeken moeten worden. Te beginnen met evenementenbeleid van de gemeenten: geven de gemeenten aan dat het mogelijk is een centrale vergunning te verlenen en bevat het beleid de mogelijkheid tot een afwijking hiervan? Tevens zal de rode draad van het beleid duidelijk moeten worden om te kijken of de gemeenten hetzelfde doel hanteren en dat op gelijksoortige wijzen proberen te bereiken. Hier kan vervolgens een korte tussenconclusie worden getrokken op basis van het evenementenbeleid.

Vervolgens zullen overige wetten bekeken moeten worden die het duidelijk moeten maken of een centrale vergunning mogelijk is. Hiervoor zullen de Awb, APV en het evenementenbeleid van de gemeenten bestudeerd worden.

¹ Podium10, 01 januari 2009, ANBI, <http://www.podium10.nl/over-podium10/anbi/>.

² Eddy Jansen, Eindhovens Dagblad, 03 juni 2017, "Flying Dutch: minder bezoekers, maar nauwelijks problemen".

³ Renée Muller, Eindhovens Dagblad, 16 juli 2013, "Dominator Eersel groeit naar 30.000 bezoekers".

Verder zal behandeld worden wat jurisprudentie zegt over de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 Awb. Wanneer mag een gemeente afwijken en welke succesfactoren of faalfactoren spelen hierbij een rol?

Daarna zal er gekeken worden of er voorbeelden bestaan van een dergelijke constructie: zijn er in Nederland reeds eerder dit soort vergunningen verleend, en zo ja, hoe zijn deze tot stand gekomen. Er zal naast evenementen ook gekeken worden naar andere bestuursrechtelijke mogelijkheden.

Tot slot zal er een interview met een bestuursrechtprofessional gehouden worden ter validatie van dit onderzoek. Zowel zijn visie als expertise op het bestuurlijk juridisch vakgebied zullen naar voren komen om te kijken of een centrale vergunning de beste optie is.

1.2 Centrale vraag

In hoeverre is het mogelijk om een centrale vergunning te verlenen door meerdere gemeenten voor evenementen zoals Music Experience, gelet op de Awb, Gemeentewet, APV, het evenementenbeleid en relevante jurisprudentie?

1.3 Doelstelling

Voor evenementenorganisatoren is het vaak een struikelblok: het juridische aspect van een evenement. Hieronder valt onder andere een of meerdere vergunningen aanvragen bij het betreffende bestuursorgaan. Podium10 gaat net een stap verder en wil een centrale vergunning van vier gemeenten verkrijgen. Omtrent deze drempel willen zij dan ook meer informatie voordat zij de aanvraag indienen.

Het doel is om aan Podium10 een onderzoeksrapport op te leveren dat uitgebreid beantwoordt of de vergunning die zij willen verkrijgen mogelijk is en wat de eventuele aandachtspunten zijn in de vergunning of de aanvraagprocedure zodat zij de vergunning voor het project Music Experience kunnen aanvragen.

1.4 Deelvragen

1.4.1. Wat is het evenementenbeleid van de vier gemeenten?

Voordat er gekeken kan worden naar een eventuele centrale vergunning, is het nodig dat de verschillende beleidslijnen omtrent evenementen in kaart gebracht is. Dit is namelijk de eerste drempel waar de gemeenten uit moeten kunnen komen om tot een gezamenlijke vergunningverlening te kunnen komen, indien er te veel of te grote verschillen zijn, kan de vergunningverlening hier reeds stuklopen.

1.4.2. Is een centrale vergunning mogelijk in het kader van de Awb, Gemeentewet, APV, en het evenementenbeleid van de gemeenten?

Is de burgemeester bevoegd om een dergelijk centrale vergunning af te geven? Zo ja, zitten er voor de stichting geen haken en ogen aan? Is er een proces dat de gemeente en de stichting moeten doorlopen? Het is uiteraard belangrijk dat de vergunning wettelijk is toegestaan, zowel autonomie als uit medebewind. De betreffende bronnen waar naar gekeken moet worden zijn de APV, Gemeentewet, evenementenbeleid en de Awb.

1.4.3. Wat zegt jurisprudentie over de inherente afwijkingsbevoegdheid voor evenementen?

Indien de gemeenten tezamen de vergunning centraal willen en/of kunnen verlenen, of alle vier eenzelfde vergunning wil verlenen, zal er hier en daar geschoven moeten worden in het in deelvraag 1 besproken evenementenbeleid. Nu rijst de vraag welke factoren beïnvloeden nu een succesvol beroep op deze bevoegdheid en welke factoren doen het tegenovergestelde? Dit zal uit jurisprudentie omtrent dit wetsartikel worden gehaald in combinatie met evenementenvergunningen.

1.4.4. Zijn er reeds soortgelijke vergunningen verleend door Nederlandse gemeenten? Zo ja, hoe kwam dit tot stand en hoe ziet de vergunning er uit?

Uiteraard zou het voor Podium10 ideaal zijn als er reeds eerder een soortgelijke vergunning in Nederland verleend zou zijn. Dit maakt de procedure voor de stichting, maar wellicht ook voor de gemeenten een stuk makkelijker, daar zij kunnen zien waarop zij dienen te letten. Bronnen voor deze deelvraag zullen voorbeelden zijn die gevonden kunnen worden bij gemeenten of in jurisprudentie. De basis van zoektermen zullen worden gebaseerd op termen gevonden in artikelen, jurisprudentie en vergunningen of concepten van vergunningen.

1.4.5. Interview met een externe professional op het gebied van bestuursrecht

Wat vindt de heer Spapens van het idee om een centrale vergunning aan te vragen voor dit evenement en welke visie heeft hij op het verloop van deze procedure? Ook zal er een advies gevraagd worden, ter validatie van dit rapport. Het interview zal worden opgebouwd in fases, zodat er geen bevindingen uit dit rapport worden prijsgegeven die de heer Spapens zouden kunnen beïnvloeden. De heer Spapens weet zijn weg in het bestuursrecht. Hij heeft jaren gedoceerd aan de Bestuursacademie, is algemeen juridisch adviseur geweest van de provincie Noord-Brabant, is auteur en redacteur in dit vak en is tot slot nog steeds actief in een aantal bezwarencommissies van verschillende gemeenten.

1.4.6. Conclusies

In dit hoofdstuk wordt gemotiveerd op een rijtje gezet wat nu het verwachte effect is van de centrale vergunningverlening: mag het, hoe komt het tot stand en wat zijn eventuele haken en ogen. Hierbij wordt van alle voorgaande hoofdstukken gebruik gemaakt.

1.4.7. Vergelijking algemene voorschriften evenementenvergunningen

In dit hoofdstuk worden de algemene voorschriften uit de evenementenvergunningen van de gemeente Bergeijk en VTH de Kempen vergeleken. Het is van belang dat deze voorschriften verenigbaar met elkaar zijn om uiteindelijk tot een lijst voorwaarden te komen die beide partijen kunnen en willen ondertekenen. Deze vergelijking wordt gemaakt op basis van de conclusies en aanbevelingen.

1.5 Verantwoording

De verantwoording voor de gekozen bronnen en methoden zijn beschreven per deelvraag.

1.6 Leeswijzer

Het eerste hoofdstuk vormt de inleiding van dit rapport. Hierin vindt u de probleembeschrijving, centrale vraag met de uiteengezette deelvragen, en de verantwoording voor de gemaakte keuzes. Na de inleiding begint het tweede hoofdstuk met de eerste deelvraag: een uiteenzetting en vergelijking van de belangrijkste verschillen in het beleid van elke gemeente. Hierop aansluitend wordt in hoofdstuk drie gekeken naar de wettelijke mogelijkheden met betrekking tot een centrale vergunning: mag dit en kan dit? Wederom aansluitend volgt hoofdstuk vier dat een jurisprudentieonderzoek inhoudt naar de inherente afwijkingsbevoegdheid in verband met evenementenvergunningen. Vervolgens wordt in hoofdstuk vijf de vierde deelvraag uiteengezet waarin voorbeelden van centrale vergunningen worden gezocht. Hoofdstuk zes bevat een interview met een professional op bestuursrechtelijk gebied, de heer T. Spapens, waarin hij zijn visie over de centrale vergunningverlening geeft inclusief een advies. Tot slot vormt hoofdstuk zeven de conclusie waarin een antwoord op de centrale vraag gegeven zal worden.

Hoofdstuk 2.

Een centrale vergunningverlening vereist van de gemeenten dat zij met elkaar overeen moeten kunnen komen wat betreft het evenementenbeleid. Dit beleid kan in elke gemeente anders zijn, het is namelijk een discretionaire bevoegdheid om dit op te stellen volgens artikel 147 Gemeentewet jo. artikel 124 Grondwet. Zoals in de probleembeschrijving reeds genoemd is, hebben de gemeenten verschillende ervaringen met evenementen. Dit kan inhouden dat het beleid omtrent evenementen erg uiteenloopt. Door het beleid te vergelijken zal blijken of de gemeenten echt zo ver uit elkaar liggen of dat de rode draad van het beleid toch veel gelijkenissen vertoont. Er zal voorts gekeken worden naar de doelstelling en de onderwerpen waar de meeste aandacht naar uitgaat. Ook zullen de belangrijkste gegevens voor evenementen vergeleken worden zoals openingstijden en het geluidsniveau.

2.1 Wat is het evenementenbeleid van de vier gemeenten?

2.1.1. Gemeente Eersel

Het beleid van de gemeente Eersel is voor het laatst gewijzigd in 2012.⁴ De belangrijkste beweegredenen hiervoor is veiligheid bij evenementen, dat in de voorgaande jaren steeds meer aandacht heeft gekregen door onder andere aanslagen (Koninginnedag 2009) en extreme weersomstandigheden (Nijmeegse Vierdaagse, Dance Valley, Pukkelpop). Daarom staat nu in het evenementenbeleid dat er een risicoanalyse wordt uitgevoerd (artikel 3.1 van het evenementenbeleid). Na een risicoscan- en analyse wordt een evenement ingedeeld in een risicocategorie, dit gebeurt onder andere met het oog op calamiteiten, waarbij de activiteit, het publiek en ruimteprofiel belangrijke criteria zijn om te kijken in welke risicocategorie het evenement valt.

Voor de Music Experience van Podium10 is de risicoanalyse als volgt: de activiteit krijgt 1 punt, het publiek 0.20 punt en het ruimteprofiel komt volgens bijlage 2 neer op 2 punten. In totaal krijgt het evenement dus een risicoanalyse van 3.2 punten, wat valt onder een evenement met weinig risico. Er hoeven daardoor ook geen bijzondere voorzieningen getroffen te worden. Dit is dus een gunstige uitkomst voor Podium10.

De gemeente Eersel heeft na de wijziging in 2012 één formulier ter indiening voor zowel de melding van een evenement (niet voor alle evenementen is een vergunning nodig) en de aanvraag van een evenementenvergunning. Daar het evenement vergunning plichtig is, zal Podium10 aparte vergunningen moeten aanvragen voor het evenement, indien een centrale vergunning niet mogelijk is. Over een centrale vergunning is niets bepaald in het evenementenbeleid.

De rode draad in het evenementenbeleid van de gemeente Eersel is voornamelijk de veiligheid, daar het eerste en grootste hoofdstuk van het beleid daarover gaat. Ook zijn de nieuwste toevoegingen in het beleid bepalingen die de veiligheid van bezoekers dienen te waarborgen. Het doel is dan ook om duidelijkheid te geven omtrent de reglementen van de vergunningverlening en de vergunning zelf. Ook hecht de gemeente er waarde aan dat de vergunning handhaafbaar is: dat wil zeggen dat de voorschriften in de vergunning volledig en afgebakend zijn. Dit verschaft voor de vergunninghouder ook meer duidelijkheid omtrent wat wel en niet mag.

⁴ Nota Evenementenbeleid gemeente Eersel, 22 augustus 2012

Omdat het evenement van Podium10 een muziek evenement betreft, is het van belang dat als er een centrale vergunning komt, de geluidsniveaus in de gemeente op één lijn kunnen liggen. De gemeente Eersel hanteert een maximum geluidsproductie van gemiddeld (langtijdgemiddelde) 70 dB(A) en maximaal niet harder dan 90 dB(A) tussen 10:00 uur en 23:00 uur. Van 23:00 uur tot 01:00 uur gelden de waarden 65 dB(A) en 85 dB(A) voor voorgenoemde meetpunten.

Er wordt in het beleid wel expliciet benoemd dat het mogelijk is om volgens de Awb af te wijken van het eigen beleid, maar dit gaat enkel op in bijzonder omstandigheden.

2.1.2. Gemeente Bladel

Het evenementenbeleid van de gemeente Bladel stamt uit 2004, sindsdien is het ongewijzigd gebleven, ook niet na de maatschappelijke ontwikkelingen rondom evenementen.⁵ De gemeente Bladel ziet voor zichzelf een ondersteunende rol in het organiseren van evenementen. Daarnaast staat de gemeente open voor het organiseren van evenementen en is zij bereid te helpen met de totstandkoming hiervan door tijdig en voldoende in gesprek te gaan met organisatoren.

De gemeente Bladel is qua evenementen niet per definitie minder actief dan de gemeente Eersel, maar de evenementen zijn wel kleinschaliger. Dit uit zich direct in het evenementenbeleid, dat significant kleiner en minder gedetailleerd is dan dat van de gemeente Eersel. Een evenement wordt beschouwd in de ruime zin van het woord: “elke voor publiek toegankelijk verrichten van vermaak, ...”. De gemeente onderscheidt vervolgens vier categorieën: evenementen op wijkniveau, op kernniveau, gemeenteniveau en gemeente overstijgend niveau. Het niveau wordt bepaald door de doelgroep: komen zij enkel uit eigen gemeente of daarbuiten. Helaas voor Podium10 heeft de indeling van hun evenement in de laatstgenoemde categorie geen effect op de vergunning, het betreft enkel de doelgroep.

Wat direct opvalt in tegenstelling tot de vergunningaanvraag in de gemeente Eersel is dat de gemeente Bladel de aanvrager verplicht om zelf veiligheidsmaatregelen te verzorgen voor een evenement, waar de gemeente Eersel een vast beleid heeft als het gaat om de veiligheid op een evenement. Dit heeft de gemeente Eersel zelfs vastgelegd in aspectkaarten. De gemeente Bladel kijkt dus enkel of zij de voorgenomen veiligheidseisen voldoende vinden, terwijl een organisator bij de gemeente Eersel al weet waaraan hij moet voldoen om op het aspect veiligheid goedkeuring te krijgen.

Op het gebied van brandveiligheid, wegafzettingen en toegangswegen zitten de gemeenten op één lijn. Beide gemeenten achten het van groot belang dat de veiligheid van de bezoekers wel gewaarborgd is, enkel hebben zij andere manieren om te komen tot de juiste voorschriften in de evenementenvergunning.

De gemeente Bladel vereist dat er een ontheffing wordt aangevraagd voor het maken van muziek in de open lucht. De ontheffing kan maximaal worden verleend tot 00:30 uur. Het geluidsniveau mag te allen tijde niet meer bedragen dan 90 dB(A), gemeten op 10 meter van de geluidsbron.

De gemeente Bladel heeft geen artikel opgenomen omtrent de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

⁵ Nota Evenementenbeleid gemeente Bladel, mei 2004

2.1.3. Gemeente Reusel-De Mierden

Het evenementenbeleid van de gemeente Reusel-De Mierden is nog vrij jong vergeleken met de andere gemeenten.⁶ Het beleid stamt namelijk uit 2014. De gemeente Reusel-De Mierden heeft een bruisend uitgaansleven, met bijbehorende evenementen. De gemeente hecht grote waarde aan de evenementen. Zij vindt dat evenementen bijdragen aan de leefbaarheid: het socialiseert en brengt plezier en vermaak. Aan de andere kant heeft het voor de gemeente ook een recreatieve waarde. Als de evenementen goed verlopen is dit een positieve boost voor het imago van de gemeente. Hieruit blijkt dat de gemeente open staat voor het organiseren van evenementen. Als kanttekening geeft de gemeente aan dat evenementen gepaard gaan met risico's en dat zij deze risico's voorafgaand in beeld willen hebben om deze tijdens het evenement te kunnen beheersen.

Ter waarborging van de veiligheid en de proportionaliteit van eventuele maatregelen maakt de gemeente Reusel-De Mierden, evenals de gemeente Eersel, gebruik van een risicoanalyse en een puntensysteem zodat evenementen in bepaalde risicocategorieën vallen waarop dan weer verschillende voorschriften worden opgenomen in de vergunning, ter waarborging van de veiligheid. Evenals de gemeente Eersel wordt ook gebruik gemaakt van dezelfde risico profielen op basis van activiteit, publiek en ruimte. De risicoanalyse van bijlage 2 van het evenementenbeleid komt uit op 6.2 punten, wat inhoudt dat het evenement vergunningplichtig is. Er geldt een verhoogd risico, dus de vergunning zal proportionele veiligheidsvoorschriften bevatten over onder andere brandveiligheid, toegangswegen en eventueel een veiligheids- en calamiteitenplan als de gemeente dit nodig acht. Zoals bij voorgaande gemeenten ook de veiligheid als belangrijkste eis wordt gesteld bij een evenementenvergunning, is dat bij de gemeente Reusel-De Mierden niet anders. Een uitgebreid beleid dat met enorm veel scenario's en evenementen rekening houdt.

Het evenementenbeleid van de gemeente Reusel-De Mierden is wat betreft voorschriften omtrent veiligheid erg uitgebreid. Het vertoont daarnaast erg veel overeenkomsten met het beleid van de gemeente Eersel. Het is een erg gedetailleerd beleid met op het eerste gezicht weinig ruimte voor afwijking hiervan.

Voor geluidsnormen hanteert de gemeente exact dezelfde normen als de gemeente Eersel, zowel qua geluidsniveau als eindtijden.

Er is in artikel 1:5 van het evenementenbeleid een afwijkingsmogelijkheid genoemd, maar dit is enkel mogelijk indien de belangen onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregels te dienen doelen.

2.1.4. Gemeente Bergeijk

Het jongste evenementenbeleid is dat van de gemeente Bergeijk.⁷ Het is namelijk pas in werking getreden op 1 januari 2016. Het is onlangs nog gewijzigd omdat de gemeente van mening is dat evenementen in toenemende mate hogere risico's kennen en dat deze risico's met dit evenementenbeleid beter gehandhaafd kunnen worden en tevens een goed afgebakend kader vormt ter bevordering van de rechtszekerheid. Net zoals de gemeente Reusel- De Mierden hecht de gemeente Bergeijk een grote waarde aan haar evenementen. Het vervult een sociaal-culturele rol, maar ook een belangrijke economische rol.

Wat direct opvalt, is dat het doel van het beleid samenvalt met alle andere gemeenten: duidelijke regels voor organisatoren en burgers, bevordering van de veiligheid en noodzakelijke voorschriften indien nodig.

⁶ Gemeentebld Reusel-De Mierden, nummer 2014-007, 21 februari 2014

⁷ Gemeentebld Bergeijk, nummer 131437, 31 december 2015

De maatschappelijke trend bij veel gemeenten is het strikter maken van het evenementenbeleid. Na de aanslagen van de afgelopen jaren, evenementen die onverwacht uitlopen op een drama en het dreigingsniveau in Nederland, heeft de politiek ingezien dat dit veiliger moet. Gemeenten proberen de veiligheid nu meer te garanderen via het aanpassen van het evenementenbeleid. Dit staat letterlijk in het beleid van de gemeente Eersel en Reusel-De Mierden, en zo geldt dit ook voor de gemeente Bergeijk. Zij hebben na aanleiding hiervan ook een risicoanalyse aan het evenementenbeleid toegevoegd. De risicoanalyse is exact hetzelfde als die van de gemeente Reusel-De Mierden. Het cijfer en de gevolgen zijn dus gelijk. Dit is voor Podium10 een gunstig gegeven, daar geen van de gemeenten op veiligheid hoeft te schipperen in haar eigen beleid.

Ook het beleid van de gemeente Bergeijk is erg uitgebreid en vertoont grote gelijkenis met het beleid van de gemeente Reusel-De Mierden.

Wat betreft geluidsnormen vereist de gemeente Bergeijk een ontheffing op grond van artikel 4.6a van de APV. Opvallend is dat het beleid stelt dat in de vergunning geen maximum wordt opgenomen ten aanzien van het geluidsniveau, echter mag het evenement geen geluidsoverlast veroorzaken voor de omgeving, aldus artikel 6.4.1.1. De andere gemeenten hebben wel een maximum geluidsniveau, dus in een centrale vergunning zou dat opgenomen kunnen worden. Het blijft echter wel een vaag begrip: wanneer is er sprake van overlast? Zelfs met een maximum geluidsniveau zouden omwonenden overlast kunnen ondervinden van het geluid dat het evenement produceert.

De eindtijden in de gemeente Bergeijk zijn ietwat verschillend van de andere gemeenten. Het evenement mag, volgens artikel 6.3 van het evenementenbeleid, op vrijdag- en zaterdagavond uiterlijk tot 02:00 uur geluid produceren, waar op alle andere dagen een eindtijd geldt van 01:00 uur. Op het Hof geldt dat livemuziek uiterlijk tot 23:00 uur gespeeld mag worden. Hiervoor is, nogmaals, wel een ontheffing vereist. In de vergunning zal een passende eindtijd worden opgenomen volgens artikel 6.4.1.2. De verantwoordelijkheid voor de naleving van de eindtijden en eventuele beperking van overlast liggen bij de organisatie van het evenement.

De gemeente Bergeijk heeft geen artikel opgenomen omtrent de inherente afwijkingsbevoegdheid van artikel 4:84 Awb.

2.2 Tussenconclusie

Na het bekijken en vergelijken van de belangrijkste punten in het evenementenbeleid van de vier gemeenten kan geconcludeerd worden dat de rode draad in elk beleid de veiligheid is. Waar het beleid voornamelijk ook veranderingen heeft ondergaan is op het gebied van veiligheid. Dit volgt de maatschappelijke ontwikkelingen. Elke gemeente zorgt er op haar eigen manier voor dat de veiligheid van bezoekers gewaarborgd moet worden. Doordat het evenement van Podium10 bij drie van de vier gemeenten in dezelfde categorie valt, met bijbehorend zeer overeenkomende voorschriften en maatregelen, is een centrale vergunning zeker niet onmogelijk gezien het evenementenbeleid. Op het gebied van geluid en sluitingstijden is er een perfecte middenweg overeen te komen. Op het gebied van veiligheid zal er goed overleg moeten plaatsvinden tussen de gemeenten omdat niet elk beleid exact aangeeft welke maatregelen er getroffen moeten worden of welke voorschriften in de vergunning zullen komen ter waarborging van de veiligheid. Gelet op de verschillen en overeenkomsten in het evenementenbeleid is een centrale vergunning in beginsel mogelijk.

Hoofdstuk 3.

Voordat Podium10 een aanvraag voor een centrale vergunning gaat doen bij de gemeente, is het van belang om uit te zoeken of zo'n soort vergunning wettelijke gezien mogelijk is. Dat zal moeten blijken uit een analyse van het wettelijk kader. Er zal allereerst gekeken worden naar de Algemene wet bestuursrecht, hoe komt normaalgesproken een vergunning tot stand, wie is het bevoegde gezag en waar wordt voornamelijk naar gekeken. Vervolgens zal de Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: APV) en het evenementenbeleid aan bod komen. Om in kaart te brengen of alle gemeenten in principe de mogelijkheid zien om mee te werken aan dit plan zijn ook korte interviews gehouden met de betreffende vergunningverleners van de gemeenten.

3.1 Is een centrale vergunning mogelijk in het kader van de Awb, Gemeentewet, APV en het evenementenbeleid van de gemeenten?

Voordat meteen de wetten worden aangehaald en doorgespit, wordt als eerst even het begrip vergunning uiteengezet. Wat is het, waarvoor dient het en hoe verkrijgt men dit? Deze vragen zijn van belang om te kijken of de wetgever een mogelijkheid heeft gecreëerd tot het verlenen van een centrale vergunning.

3.1.1. Vergunningen

Een vergunning is een specifieke toestemming voor een concreet geval. Het wordt gebruikt om ordenend in maatschappelijke processen op te treden. De juridische constructie van de vergunning ligt als volgt: de wetgever verbiedt het verrichten van een bepaalde activiteit. Hierna zal de wetgever op het uitvoeren van de activiteit (zonder toestemming) een sanctie leggen. De genoemde toestemming geeft al aan dat dit verbod niet absoluut is maar dat er een mogelijkheid is om de activiteit uit te voeren zonder gestraft te worden: toestemming in de vorm van een vergunning. Om de vergunningplichtige activiteiten goed te kunnen reguleren, worden er vaak voorschriften gesteld aan de vergunning waar de vergunninghouder zich aan moet houden, op straffe van een sanctie die wordt opgelegd door het bestuursorgaan. Een vergunning is dus een instrument van een bestuursorgaan om bepaalde activiteiten te kunnen reguleren, vaak met het oog op het algemeen belang. In het kader van de evenementenvergunning is het belang, zoals in het vorige hoofdstuk geconcludeerd is, vaak veiligheid en beperking van overlast.⁸

Hoe kan men een dergelijke evenementenvergunning verkrijgen? De burgemeester is in dit geval het bevoegde gezag om evenementenvergunningen te verlenen. De grondslag hiervoor is te vinden in de APV's van de gemeenten. Deze verordening wordt vastgesteld door de gemeenteraad op grond van artikel 147 Gemeentewet jo. Artikel 124 Grondwet. Volgens artikel 156 Gemeentewet kan de gemeenteraad dan weer bepaalde bevoegdheden delegeren, waaronder de bevoegdheid voor het verlenen van een evenementenvergunning. Om een vergunning te verkrijgen zal er op grond van artikel 4:1 Awb een schriftelijke aanvraag ingediend moeten worden bij het betreffende bestuursorgaan. Na het volledig indienen van de aanvraag zal het bestuursorgaan binnen uiterlijk acht weken het besluit nemen en publiceren op grond van artikel 4:13 Awb.

⁸ C.L.G.F.H. Albers, Bestuursrecht begrepen, Den Haag: Boom Juridische uitgevers, 2013, P. 30.

3.1.2. Samenwerking tussen gemeenten

In de gemeenten Bladel, Reusel en Eersel is een samenwerkingsverband ontstaan tussen de gemeenten op vele vlakken, waaronder beleid en vergunningen. In de gemeenschappelijke regeling Kempengemeenten⁹ is opgenomen dat de afdeling Vergunning Toezicht en Handhaving de Kempen (hierna: VTH de Kempen) bevoegd is om namens de colleges van de Kempengemeenten, met uitzondering van de gemeente Bergeijk, toezicht en handhaving op basis van door de colleges afzonderlijk vast te stellen mandaatbesluiten waarin aan het dagelijks bestuur van de Samenwerking Kempengemeenten mandaat, volmacht en machtiging ten aanzien van specifieke rechtshandelingen en feitelijke handelingen worden verleend. Uitvoering van de bevoegdheden genoemd in de voornoemde mandaatbesluiten, vindt plaats overeenkomstig door de colleges te geven instructies als bedoeld in artikel 10:6 van de Awb. Deze instantie is dus bevoegd om vergunningen te verlenen alsmede deze te handhaven.

Uit een kort interview met Susan Das, vergunningverlener bij VTH de Kempen, is duidelijk geworden wat VTH de Kempen precies doet en hoe zij aankijkt tegen het project van Podium10. VTH de Kempen is reeds bekend met het verlenen van grensoverschrijdende vergunningen maar enkel omtrent sportevenementen (zoals wielervedstrijden). Voor een evenement heeft zij dit nog niet eerder gedaan maar ziet daartoe wel de mogelijkheid omdat zij bevoegd is namens drie deelnemende gemeenten een dergelijke vergunning te mogen verlenen.

Mevrouw Das benoemt tijdens het interview ook een nadeel aan een integrale vergunning: bezwaar door een belanghebbende. Even uitgaande van een situatie waar alle vergunningen apart worden aangevraagd en verleend zal er door een belanghebbende uit bijvoorbeeld Bladel ook enkel bezwaar gemaakt kunnen worden tegen de vergunning in Bladel maar niet tegen de vergunningen verleend in Reusel of Eersel (er van uitgaande dat voor die vergunningen niet voldaan wordt aan artikel 1:2 Awb). Met een integrale vergunning betekent het dat diezelfde belanghebbende uit Bladel bezwaar maakt tegen de gehele vergunning en dus ook tegen de locaties Reusel en Eersel. Bij een dergelijke bezwaarprocedure staat dus meer op het spel bij de centrale vergunning dan bij apart verleende vergunningen.

De integrale vergunning is, volgens mevrouw Das, zeker een mogelijkheid gezien de bevoegdheden van VTH de Kempen alsmede het evenementenbeleid in de drie betrokken gemeenten, wat in hoofdstuk 2 reeds geconcludeerd is. Enkel is het zo dat elke locatie nog steeds maatwerk vereist, daar de locaties natuurlijk verschillen (toegangswegen en vluchtwegen, wegafzettingen, elektriciteitsaansluitingen etc.). Het is wel mogelijk om dit in één vergunning samen te voegen.

De gemeente Bergeijk heeft, zoals mevrouw Das ook aangeeft, bijna hetzelfde evenementenbeleid als de gemeente Eersel. Zij werken wel samen, zoals aangegeven in de gemeenschappelijke regeling, maar zij nemen niet deel aan VTH de Kempen vanuit politieke overwegingen. Hier wordt later in dit hoofdstuk op ingegaan. Indien er een centrale vergunning verleend zal worden, dient de gemeente Bergeijk daartoe wel open te staan en haar medewerking willen verlenen.

Tijdens dit interview is ook duidelijk geworden waarom de gemeente Reusel en Eersel bijna hetzelfde evenementenbeleid hanteren. Voordat de officiële regeling er was, werkten de gemeenten reeds onderling samen. Mevrouw Das was voorheen werkzaam bij de gemeente Reusel, terwijl zij ook al actief was bij de gemeente Eersel. Om de gemeenschappelijke regeling en VTH de Kempen effectiever te kunnen laten werken, is besloten dat de

⁹ Gemeentebld, 1 april 2016, nr. 38913

gemeente Reusel het beleid van de gemeente Eersel kon overnemen. Dit resulteert in een eenvoudiger juridische omgeving voor VTH de Kempen om vergunningen te verlenen, daar het beleid van deze gemeenten reeds goed op elkaar afgestemd is. Voor Podium10 is dit, zoals reeds geconcludeerd is in hoofdstuk 2, een groot voordeel voor haar aanvraag van een vergunning: vele bepalingen zijn hetzelfde en dit versoepelt het proces significant.

Podium10 wil ook graag een podium plaatsen in Bergeijk voor het evenement Music Experience. Deze gemeente neemt echter niet deel aan VTH de Kempen, zoals expliciet vermeld staat in artikel 4 onder 8 van de Gemeenschappelijke Regeling Samenwerking Kempengemeenten. Zoals aangegeven zou het makkelijker zijn als de gemeente Bergeijk wel deel zou nemen aan VTH de Kempen, omdat zij aangaven voor de deelnemende gemeenten wel een centrale vergunning te kunnen verlenen. Nu is de vraag of de gemeente Bergeijk ook kan en wil meewerken aan de centrale vergunning zonder deelname in VTH de Kempen.¹⁰

De burgemeester heeft in een intern mandaatbesluit zijn bevoegdheden gemandateerd aan een aantal personen in team vergunningen van de gemeente zodat dit team in naam van de burgemeester vergunningen kan verlenen. De uiteindelijke verantwoordelijkheid blijft nog steeds bij de burgemeester.¹¹ Wat is nu de reden dat de gemeente zelfstandig wil blijven en niet volledig deelneemt in de Gemeenschappelijke Regeling Samenwerking Kempengemeenten? De gemeente Bergeijk is een financieel sterke gemeente, waardoor zij makkelijker op vele vlakken zelfstandig kan blijven. In dit opzicht heeft de gemeente er geen baat bij om zich aan te sluiten bij een samenwerkingsverband. Aan de andere kant geeft de vergunningverlener aan dat de banden met betrokkenen korter is. Het contact is steeds met dezelfde mensen wat een band opbouwt tussen vergunningverlener en -houder. Er zijn dus voor- en nadelen aan een samenwerkingsverband. Het is echter de politiek die uiteindelijk bepaalt of er wel of geen samenwerking wordt aangegaan. Tot op heden is de politiek van mening dat de gemeente op dit vlak beter zelfstandig kan blijven.

In de gemeente Bergeijk is een centrale vergunning in de zin van dit onderzoek nog niet eerder verleend. Voor bijvoorbeeld wielervedstrijden of hardloophwedstrijden is er wel een mate van samenwerking tussen de gemeenten maar hoeft er geen aparte vergunning verleend te worden. Deze samenwerking bestaat uit overleg tussen de gemeenten omtrent het evenement. Maar er kan volstaan worden met een melding van geen bezwaar door de gemeente Bergeijk naar de organisatie, waardoor het evenement mag plaatsvinden. Voor het evenement Music Experience zal, gezien de categorie waarin het evenement valt (zie hiervoor hoofdstuk 2), niet volstaan kunnen worden met een melding van geen bezwaar. Het is namelijk een vergunningplichtige activiteit op grond van artikel 2.25 lid 1 van de APV en artikel 3.4 van het evenementenbeleid van de gemeente Bergeijk. De wielervedstrijd vindt maar voor een deel plaats in de gemeente, waar het evenement Music Experience volledig zal plaatsvinden binnen de gemeente (gelet op het feit dat er maar één podium in Bergeijk zal worden geplaatst). Dit maakt dat het een vergunningplichtige activiteit is volgens het beleid.

¹⁰ Interview met vergunningverlener van de gemeente Bergeijk (wenst anoniem te blijven).

¹¹ VNG, Handreiking Attributie, mandaat en delegatie 2016, p. 20.

Het is vanuit een politiek standpunt gezien niet mogelijk om een centrale evenementenvergunning te verlenen. De gemeenten hebben zelf een afdeling vergunningverlening. De burgemeester van de gemeente is op basis van artikel 2.25 lid 1 en 2 van de APV bevoegd om een vergunning te verlenen of een melding te accepteren. Dit geldt echter alleen voor de eigen gemeente op grond van artikel 147 Gemeentewet en artikel 124 Grondwet. De invloed van gemeentelijke verordeningen en beleid gelden enkel voor het eigen gebied van de gemeenten, de gemeenten kunnen enkel hun eigen huishouding regelen.¹² Een mandaat of delegatie tussen overheden is niet mogelijk. Delegatie is enkel mogelijk wanneer de wet dit expliciet toestaat. Voor deze situatie staat de wet dit dus niet toe: het is niet genoemd in een wetsartikel.

Mandatering tussen bestuursorganen is in beginsel niet mogelijk, aldus de ABRvS¹³. Artikel 10:4 Awb laat deze mogelijkheid wel bestaan, maar in voornoemde jurisprudentie en in de memorie van toelichting is echter uitgesproken dat dit een dusdanige doorbreking van het stelsel van politieke verantwoordelijkheid betekent dat dit slechts bij hoge uitzondering is toegestaan.^{14 15} Een burgemeester kan ook niet zijn handtekening zetten onder de vergunning van een andere gemeente, omdat dit een verstrengeling oplevert van politieke verantwoordelijkheid tussen beide gemeenten.

De gemeente Bergeijk wil wel samenwerken op bepaalde vlakken maar niet op elk vlak. Politiek wordt dit verantwoord door te zeggen dat zij wel graag willen samenwerken, maar niet willen samenvoegen. In het verleden zijn er reeds vaker gemeenten samengevoegd. Door zo zelfstandig mogelijk te blijven zet de gemeente de deur tot een samenvoeging niet wagenwijd open.

De gemeente Bergeijk werkt, zoals reeds genoemd, op andere vlakken dan vergunningverlening wel al samen met gemeenten middels de gemeenschappelijke regeling. Aangezien een centrale vergunning in beginsel niet mogelijk is volgens de vergunningverlener van de gemeente Bergeijk, dient naar een andere oplossing gezocht te worden om te zorgen dat Podium10 het evenement alsnog in Bergeijk kan laten plaatsvinden. Hiervoor is wat extra uitleg nodig omtrent de evenementenvergunning en het evenementenbeleid.

Elke locatie krijgt zijn eigen voorschriften, ongeacht of het in een centrale vergunning wordt verleend of niet. Enkel de algemene bepalingen zullen gelden voor alle locaties. Deze specifieke voorschriften zullen onder andere gaan over de afzetting van wegen (die ook per locatie verschillen), het vrijhouden van een waterput voor de brandweer, vluchtwegen vrijhouden, elektriciteitsaansluitingen etc. Deze voorschriften worden door de gemeenten per locatie vastgesteld, op basis van de door de aanvrager ingediende informatie. Om het proces te versoepelen gaf mevrouw Das reeds aan dat het belangrijk is om zo gedetailleerd mogelijk alle gegevens in te dienen. Dit werd nogmaals bevestigd door de vergunningverlener van de gemeente Bergeijk.

In hoofdstuk 2 is geconcludeerd dat het beleid van de gemeenten onderling niet erg veel verschilt. Zeker niet het verschil tussen de gemeente Eersel en Bergeijk. Dit is zo gekomen omdat er op het gebied van beleid erg veel samenwerking is tussen deze gemeenten. De vergunning van VTH de Kempen zal dus ook zeker onderverdeeld zijn in locaties met aparte voorschriften. Omdat het beleid zo erg overeenkomt, is het niet ondenkbaar dat de

¹² J.L.W. Broeksteeg, Tekst en Commentaar Grondwet, commentaar op art. 124 Grondwet.

¹³ ABRvS, 14-05-1998, ECLI:NL:RVS:1998:ZF3426.

¹⁴ VNG, *Handreiking Attributie, mandaat en delegatie* 2016, p. 25-27.

¹⁵ Kamerstukken dossier 23700, 5

gemeenten ook op dit gebied samenwerken. Het voorstel bestond dan ook enkel uit een samenwerking op basis van het huidige evenementenbeleid. Het voorstel luidt als volgt: Podium10 zal eenzelfde aanvraag doen bij zowel de gemeente Bergeijk als bij VTH de Kempen. VTH de Kempen maakt een conceptvergunning op basis van haar eigen beleid. Dit concept zal veel overeenkomsten vertonen met het beleid van de gemeente Bergeijk. Enkel de voorschriften per locatie zullen uiteraard anders zijn. Dit concept zal bekeken worden door de gemeente Bergeijk en er zal onderling overlegd worden tussen beide instellingen over de algemene voorschriften om deze zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen. Uiteindelijk zal Podium10 dan twee vergunningen krijgen, maar omdat deze twee op elkaar afgestemd zijn, verschillen enkel de voorschriften voor de locaties nog maar. Hierdoor worden er twee vergunningen verleend maar deze zullen zo identiek zijn aan elkaar, dat ondanks dat er twee aparte vergunningen zijn, deze gezien kunnen worden als één. Omdat Podium10 het liefst één vergunning heeft waar alle voorwaarden in staan, is dit wellicht de ideale middenweg. Beide partijen stemden in met deze samenwerking.

Indien er geen enkele samenwerking was geweest tussen de gemeenten, zou een centrale vergunning niet mogelijk zijn om te verkrijgen. In de Kempengemeenten is het beleid goed op elkaar afgestemd, wat de drempel tot samenwerking verlaagd. Alle andere gemeenten zouden moeten samenwerken met een vergunning die wordt opgesteld door de gemeente die de kar zou willen trekken. De andere gemeenten kunnen deze (voorbeeld/concept) vergunning daarna zelf verlenen. Dit zal echter enorm veel overleg vereisen met zowel de organisatie van het evenement alsmede de gemeenten. Het beleid dient eerst op elkaar te worden afgestemd en alle gemeenten moeten het eens zijn met de conceptvergunning. Indien er één gemeente niet wil meewerken aan deze structuur van vergunningverlening is het gehele idee van een centrale vergunning niet mogelijk.

Een andere mogelijkheid zou de gemeenschappelijke regeling zijn. Echter is het erg omslachtig en tijdrovend om dit voor een enkel evenement te doen. De gemeenten zullen hier dan ook niet aan meewerken. Daarbij creëert dit een samenwerkingsverband maar als de gemeenten graag zouden samenwerken dan zullen zij zelf wel een dergelijke regeling opstellen, los van dit evenement.

Omdat er reeds een samenwerking is tussen alle deelnemende gemeenten op het gebied van beleid, ligt een samenwerking tot een centrale vergunning wat meer voor de hand. Omdat een centrale vergunning in dit geval niet mogelijk is, ligt in ieder geval de samenwerking tot het verlenen van eenzelfde vergunning meer voor de hand. Als de gemeenten niet zo nauw hadden samengewerkt onderling, zou een dergelijke structuur in de vergunningverlening nog steeds mogelijk zijn, echter vergt dit veel meer overleg. Alle gemeenten moeten namelijk op het gebied van beleid wel kunnen instemmen met de vergunning. Ook hier geldt dat als één gemeente niet wil meewerken, de gehele gedachte van de centrale vergunning in het water valt.

Tot slot is het ook nog mogelijk dat alle betrokken gemeenten samenwerken op het gebied van beleid en vergunningverlening middels een gemeenschappelijke regeling. In dit geval is een centrale vergunning wel mogelijk omdat de vergunningverlenende instantie bevoegd is om namens alle gemeenten een vergunning te verlenen. Via deze weg kan er wel één vergunning worden verleend waarin alle voorschriften, zowel specifiek als algemeen, kunnen worden opgenomen. Een gemeenschappelijke regeling is echter een hechte vorm van samenwerking waarin intensief op vele vlakken wordt samengewerkt. Ook kunnen bevoegdheden gemandateerd worden naar speciaal opgerichte instanties. Een dergelijke regeling is omvangrijk om te maken alsmede te implementeren. Een dergelijke regeling zal dan ook niet zomaar worden gemaakt voor een evenement, zeker niet voor een eenmalig evenement.

De interviews uit dit hoofdstuk zijn gehouden met de vergunningverleners van zowel VTH de Kempen als de gemeente Bergeijk. Deze interviews zijn terug te vinden in bijlage 1 en bijlage 2. De interviews zijn opgebouwd uit een vijftal korte vragen met betrekking tot dit onderzoek. Tijdens het onderzoek is in steekwoorden/zinnen meegeschreven waarna diezelfde middag het interview volledig is uitgewerkt in de deelvraag. Ter controle van de opgeschreven informatie is tijdens het interview veel gebruik gemaakt van samenvatten en doorvragen. Ook zijn na het interview kort de vragen en antwoorden doorgenomen om foute interpretaties of foute informatie te voorkomen.

3.2. Tussenconclusie

Een vergunning is voor bestuursorganen van belang om ordenend in maatschappelijke processen op te kunnen treden. Een vergunning kan verplicht worden door een gemeente in haar beleid. Voor evenementen is dit vastgesteld in de APV van elke gemeente. De inhoud van een dergelijke vergunning wordt beschreven in het evenementenbeleid, tevens zelf vastgesteld door de gemeenten. Het evenementenbeleid geeft in deze situatie geen direct antwoord op de vraag of een centrale vergunning mogelijk is. Er zijn geen bijzondere bepalingen opgenomen voor een dergelijke situatie. Het beleid van de gemeenten vertoont veel overeenkomsten, wat de drempel tot samenwerking aanzienlijk verlaagd. Op basis van het evenementenbeleid zal het idee dan ook niet snel stuklopen naar mijn verwachting.

In de Kempengemeenten bestaat een gemeenschappelijke regeling die Vergunning, Toezicht en Handhaving onderbrengen in één instantie die bevoegd is deze taken uit te voeren. De gemeenten Eersel, Bladel en Reusel nemen hieraan deel. De gemeente Bergeijk niet. VTH de Kempen kan, omdat zij bevoegd is vergunningen te verlenen voor de drie genoemde gemeenten, een centrale vergunning verlenen. Enkel kan de gemeente Bergeijk hier niet aan deelnemen, wat een centrale vergunning voor alle gemeenten juridisch gezien niet mogelijk maakt. Een delegatie of mandaat is niet mogelijk en de burgemeester kan niet zijn handtekening zetten onder de vergunning van een andere gemeente omdat dit een verstrengeling oplevert in de politieke verantwoordelijkheden. Een oplossing hiervoor is dat VTH de Kempen en de gemeente Bergeijk tezamen een vergunning opstellen en dat zij deze afzonderlijk van elkaar verlenen. Zo krijgt Podium10 twee vergunningen die zoveel gelijkenissen vertonen dat de gedachte van een centrale vergunning nog steeds aanwezig is. Enkel de specifieke voorschriften per locatie zullen verschillen maar dat is bij een volledig centrale vergunning exact hetzelfde. De gemeenten gaven aan open te staan voor een dergelijke samenwerking.

Een belangrijk punt voor Podium10 om in acht te nemen bij het indienen van een aanvraag is het specificeren van alle details zoals beschreven staat in het aanvraagformulier. Hoe meer details beschreven staan, hoe makkelijker het is voor VTH de Kempen om de vergunning te kunnen verlenen. Ook is het van belang te overwegen of zes aparte vergunningen wellicht een betere optie zijn met het oog op de bezwaarprocedure.

Hoofdstuk 4.

In voorgaand hoofdstuk is naar voren gekomen dat een gemeente mag afwijken van haar eigen beleid onder bepaalde omstandigheden. Deze redenen zijn vaak niet opgenomen in een uitputtende lijst, wat inhoudt dat er ruimte is voor interpretatie en er tussen gemeenten dan ook verschillen kunnen ontstaan over wat wel en wat geen gegronde reden is voor het gebruiken van artikel 4:84 Awb (lees: de afwijkingsbevoegdheid). In deze deelvraag zal relevante jurisprudentie behandeld worden en worden de succesfactoren en faalfactoren uitgelicht. Dit kan een goede indicator zijn voor Podium10 om te kijken of de gemeenten, volgens deze eerdere jurisprudentie, kunnen afwijken van het eigen evenementenbeleid.

4.1. Wat zegt jurisprudentie over de inherente afwijkingsbevoegdheid voor evenementen?

Het gemeentelijke beleid is er om de inwoners van de gemeente rechtszekerheid te bieden. Dit wil zeggen dat de gemeente zich houdt aan het door haar opgestelde beleid zodat inwoners niet voor verrassingen komen te staan en er geen willekeur kan plaatsvinden. Echter, in sommige gevallen kan de gemeente afwijken van haar eigen beleid op grond van artikel 4:84 Awb. Het bestuursorgaan handelt dus overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Volgens het artikel dient er sprake te zijn van bijzondere omstandigheden en onevenredig nadeel. Elke belanghebbende, dus niet enkel de vergunninghouder/aanvrager, maar ook derde belanghebbenden kunnen een beroep doen op artikel 4:84 Awb. Volgens jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrecht van de Raad van State (hierna: ABRvS) is een bestuursorgaan nooit een belanghebbende in de zin van artikel 4:84 Awb.¹⁶ Een bestuursorgaan moet dit artikel bij een vergunningaanvraag wel in acht nemen, in de zin van een zorgvuldige voorbereiding zoals geformuleerd in artikel 3:2 Awb. Van het bestuursorgaan wordt dus verwacht dat hij er zelf attent op is als er sprake is, of kan zijn, van bijzondere omstandigheden.

Afwijken van het eigen beleid is, zoals hierboven reeds aangehaald, in beginsel niet wenselijk, daar het de rechtszekerheid en het gelijkheidsbeginsel in het geding brengt: in het ene geval is afwijking niet noodzakelijk waar dat in een andere situatie wel het geval is. Tot 26 oktober 2016 was de lijn van de ABRvS dat gevallen die niet in het beleid waren opgenomen en waarin strikte navolging van het beleid zou leiden tot een onevenredig besluit, vielen onder de noemer “bijzondere omstandigheden” in de zin van artikel 4:84 Awb. In het arrest van de ABRvS van 26 oktober¹⁷ heeft de afdeling deze lijn verlaten. De afdeling oordeelt dat bepaalde omstandigheden waarmee tijdens het opstellen van een beleidsregel wel rekening mee is gehouden, of geacht wordt om rekening mee gehouden te hebben, niet enkel daarom buiten beschouwing gelaten kunnen worden. Deze omstandigheden blijken in de praktijk vaak andere omstandigheden met zich mee te brengen waarvan het bestuursorgaan ten tijde van het opstellen van de beleidsregel niet heeft kunnen voorzien of in dat concrete geval sprake is van onevenredige belangen of onevenredige gevolgen. Het bestuursorgaan moet alle omstandigheden van de situatie betrekken in zijn overweging en dient dus voor elk afzonderlijk geval te bepalen of het valt onder de “bijzondere omstandigheden” in de zin van artikel 4:84 Awb. Hiervoor dient dan sprake te zijn van onevenredige gevolgen indien de beleidsregel wordt gevolgd. Kort gezegd houdt dit in dat niet elk geval dat niet is opgenomen in het beleid een bijzondere omstandigheid is in de zin van artikel 4:84 Awb en dat het bestuursorgaan bij elke situatie moet beoordelen of hier sprake van is, met in acht neming van alle omstandigheden, waaronder in bijzonder de reeds in het beleid opgenomen omstandigheden.

¹⁶ ABRvS 10 augustus 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE5084.

¹⁷ ABRvS 26 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2840.

Deze uitspraak is in beginsel gunstig voor Podium10. De gemeenten hebben in het beleid niets opgenomen over het samenwerken om een grensoverschrijdende vergunning te verlenen. Dit houdt automatisch in, onder de oude jurisprudentie althans, dat het gaat om bijzondere omstandigheden zoals bedoeld in artikel 4:48 Awb. Met deze nieuwe uitspraak houdt het voor het bestuursorgaan in dat zij alle omstandigheden die te maken hebben met dit evenement in acht moeten nemen alvorens te beslissen. Hierbij moet het bestuursorgaan de “bijzondere” omstandigheden (dus niet opgenomen in het beleid) in acht nemen, maar ook omstandigheden die betrekking hebben op het reeds bestaande beleid. Na het bekijken van alle omstandigheden moet het bestuursorgaan een afweging maken of deze omstandigheden vallen onder de bijzondere omstandigheden van artikel 4:84 Awb. Deze overweging bepaalt uiteindelijk of er wel of niet kan worden afgeweken van het huidige beleid.

Een uitspraak van voor oktober 2016, waarin de ABRvS een lijnbreuk maakte omtrent artikel 4:84 Awb, laat zien wat nog steeds een invloedrijke factor kan zijn voor een negatief antwoord op de vraag wanneer er sprake is van bijzondere omstandigheden.¹⁸ De betreffende uitspraak is een zaak tussen de gemeente en een derde-belanghebbende (de eiser in deze zaak). De gemeente heeft als primaire besluit een evenementenvergunning inclusief alle bijbehorende ontheffingen verleend aan een bedrijf dat een festival wilde organiseren in het dorp. Een bezwaarschrift van eiser is door de gemeente ongegrond verklaard waartegen eiser later beroep heeft ingesteld. De gemeente heeft van het eigen evenementenbeleid afgeweken omtrent sluitingstijden en het geluidsniveau, zowel overdag als in de avond (daar maakt het beleid onderscheid in). Nu oordeelt de rechtbank dat de gemeente niet van haar afwijkingsbevoegdheid uit het evenementenbeleid gebruik heeft gemaakt, dat daar dus wel in opgenomen is, maar dat de gemeente dit volledig verantwoord heeft via artikel 4:84 Awb. Nu gaat het om de omstandigheden: is er met het opstellen van het evenementenbeleid rekening gehouden met een dergelijk festival? De rechtbank oordeelt van wel: het beleid bevat een hoofdstuk dat speciaal gericht is op grote evenementen. Het betoog van de burgemeester dat dit evenement nog groter is omdat het veel meer bezoekers trekt en er beroemde artiesten optreden acht de rechtbank onvoldoende om buiten deze categorie te vallen. Deze omstandigheden acht de rechtbank dan ook niet bijzonder in de zin van artikel 4:84 Awb. Kortgezegd houdt deze conclusie in dat omstandigheden die reeds zijn verdisconteerd in het evenementenbeleid niet direct tot een gegrond beroep op artikel 4:84 Awb zal leiden. Het besluit van de burgemeester is dan ook door de rechtbank vernietigd.

De uitspraak van de lijnbreuk in acht nemend zou de rechtbank wellicht net iets anders geoordeeld kunnen hebben, daar de burgemeester nu alle omstandigheden in acht zou moeten nemen, zowel de bijzondere omstandigheden als omstandigheden die betrekking hebben op het huidige beleid. Echter, de huidige omstandigheden die in acht genomen moeten worden zullen hier niet leiden tot een andere uitspraak, daar de rechtbank aangeeft dat het evenement valt in een categorie en de burgemeester onvoldoende heeft beargumenteerd waarom het niet in de betreffende categorie behoort en er uiteindelijk besloten is af te wijken van het evenementenbeleid, daar er, zoals de rechtbank terecht oordeelt, zich geen bijzondere omstandigheden voordoen.

¹⁸ Rb. Gelderland 10 mei 2016, ECLI:NL:RBGEL:2016:2808.

Het begrip “bijzondere omstandigheden” kan erg breed geïnterpreteerd worden, wat het lastig maakt om zeker te zijn of je er mee te maken hebt of niet. Zoals bij elk begrip waar ruimte is voor interpretatie in het juridisch vakgebied, draait het allemaal om het juist beargumenteren van je standpunt. In de volgende uitspraak¹⁹ is de argumentatie van de burgemeester doorslaggevend over de vraag of de grondslag van artikel 4:84 Awb rechtmatig is in deze zaak. In deze zaak heeft de gemeente een evenementenvergunning, omgevingsvergunning voor tijdelijke afwijking van het bestemmingsplan en alle bijbehorende ontheffingen verleend aan een stichting voor theater. Na de bezwaarprocedure onsuccesvol doorlopen te hebben, is door eisers beroep ingesteld. Beide eisers zijn omwonende van de locatie waar het festival zal plaatsvinden. De rechtbank stelt vast dat de burgemeester in afwijking van het evenementenbeleid, gebruikmakend van de bevoegdheid die hem gegeven is in artikel 4:84 Awb, de vergunning heeft verleend. Omdat deze uitspraak is gedaan in 2017, is de lijnbreuk van de ABRvS reeds in acht genomen. De rechtbank overweegt dat de motivering in het besluit in primo alsmede de aanvullende motivering in het verweerschrift, dat betrekking heeft op de “bijzondere omstandigheden”, waarin de burgemeester aangeeft dat het gaat om een bijzonder evenement vanwege de duur en omvang en dat het plaatsvindt in een inrichting die valt onder het Activiteitenbesluit, afdoende is om op grond van artikel 4:48 Awb de vergunning te verlenen. Voor Podium10 biedt deze uitspraak perspectief, daar zij qua omvang ook zeker een bijzonder evenement organiseren, waar de gemeenten in hun huidige beleid, zie hoofdstuk 2, geen rekening mee gehouden hebben.

4.2. Tussenconclusie

Het artikel dat in dit hoofdstuk centraal staat is artikel 4:84 Awb, waar de inherente afwijkingsbevoegdheid is opgenomen. Een bestuursorgaan kan op grond van dit artikel afwijken van het door hem zelf gemaakte beleid. Het bestuursorgaan mag nooit afwijken omdat hijzelf belanghebbende is bij het besluit. Voorheen was de lijn van de ABRvS dat bijzondere omstandigheden alles omvatte wat niet is opgenomen in het beleid. Na de uitspraak van 26 oktober 2016 is dit niet meer zo. De ABRvS is van haar lijn afgeweken en wil nu dat een bestuursorgaan alle omstandigheden in acht neemt bij eventueel afwijken op grond van artikel 4:84 Awb. Dit houdt in dat zelfs omstandigheden die zijn opgenomen in het beleid bijzondere omstandigheden kunnen zijn. Voorheen, volgens de oude lijn, kon dit niet. Voor Podium10 is dit gunstig, daar zij wellicht vallen onder een categorie in het beleid, maar dat met alle omstandigheden in acht genomen wellicht toch kan worden afgeweken op grond van artikel 4:84 Awb. Hiervoor is het belangrijk dat het bestuursorgaan deze grondslag goed motiveert.

¹⁹ Rb. Noord-Nederland 05 juli 2017, ECLI:NL:RBNNE:2017:2451.

Hoofdstuk 5.

Voor Podium 10 zou het erg handig zijn als er in Nederland reeds eerder eenzelfde soort vergunning is verleend. Zij zouden in beginsel dezelfde aanpak kunnen volgen om uiteindelijk de vergunning te verkrijgen. Ook zouden de gemeenten, indien zij nog geen ervaring met dit type vergunningen hebben, kunnen kijken naar de procedure van de totstandkoming om sneller tot een volledig en goed onderbouwd besluit te komen.

5.1. Zijn er reeds soortgelijke vergunningen verleend door gemeenten tezamen? Zo ja, hoe kwam dit tot stand en hoe ziet de vergunning er uit?

Een mogelijkheid waar een centrale vergunning een mogelijkheid zou kunnen zijn is bij bouwen of verbouwen op een gemeentegrens. Omdat je te maken hebt met beide gemeenten is de oplossing wellicht een vergunning verleend door beide gemeenten. De Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) heeft deze situatie voorzien en heeft in artikel 2.4 Wabo opgenomen hoe hiermee dient te worden omgegaan. Het eerste lid stelt dat de burgemeester en wethouders van de gemeente waar het project in hoofdzaak wordt uitgevoerd, beslissen op de aanvraag. Eventuele uitzonderingen waar zij niet het bevoegd gezag zijn staan in lid twee tot en met vijf. Nu dient deze omgevingsvergunning dus te worden aangevraagd in de gemeente waar de hoofdzaak gelegen is, oftewel: waar het bouwwerk grotendeels in gelegen is. Als het bouwwerk exact halverwege de gemeentegrens wordt gebouwd, dienen de gemeenten onderling uit te maken waar de vergunning aangevraagd dient te worden. Voor deze situatie bevat de Wabo geen regels. De gemeente waar de vergunning niet wordt aangevraagd, staat niet helemaal buitenspel wat betreft de vergunning. Artikel 6.1 van het Besluit Omgevingsrecht (hierna: Bor) stelt dat deze gemeente een adviserende functie heeft bij de vergunningverlening. De andere gemeente is verplicht informatie te vragen bij de adviserende gemeente.

Hieruit kan worden opgemaakt dat een centrale vergunning bij een gemeentegrens overschrijdende situatie dit, met in acht neming van de adviesfunctie van de andere gemeenten, een rechtmatige vergunning kan opleveren. Echter zijn deze regels enkel van toepassing op de Wabo. Wat hieruit dus blijkt, is dat in het bestuursrecht wel nagedacht is over samenwerking tussen gemeenten indien er sprake is van grensoverschrijding. Het is dus niet uitgesloten dat gemeenten op het gebied van evenementen dus ook samenwerken. Dit blijkt ook uit hoofdstuk 2 van dit onderzoek, waar VTH de Kempen via een bestuurlijke regeling de bevoegdheid van vier gemeenten krijgt om vergunningen te verlenen. Een bijzondere regeling in het evenementenbeleid is dan ook niet uitgesloten.

Dat een dergelijke bepaling niet is uitgesloten bewijst de gemeente Bellingwedde (Groningen). De gemeenteraad heeft in het evenementenbeleid opgenomen dat voor evenementen die de gemeentegrens overschrijden de vergunningaanvraag moet worden ingediend bij de provincie. De provincie vraagt vervolgens de betrokken gemeenten om advies.²⁰ De provincie zal een vergunning opstellen in algemene zin, dat wil zeggen: een basis format van een evenementenvergunning. Dit gebeurt zoals benoemd in overleg met de gemeenten. De betrokken gemeenten verlenen ieder deze vergunning zelf, aangevuld met specifieke bepalingen per locatie. Echter is het van belang om te weten of alle gemeenten eenzelfde bepaling in hun beleid hebben staan: indien dit niet zo is, kunnen andere gemeenten weigeren mee te werken aan dit proces. Als alle gemeenten dit wel hebben opgenomen in hun beleid is het makkelijker deze vergunningen te verkrijgen omdat de gemeente in het beleid reeds hebben ingestemd met het overkoepelende toezicht van de provincie.

²⁰ Beleidsregel evenementen gemeente Bellingwedde, streekblad 2016, ZE94A0462B3.

De provincie Limburg heeft getracht hetzelfde te doen voor grootschalige evenementen. Er is een speciaal stappenplan²¹ gemaakt om de administratieve lasten te verlichten bij grote evenementen. Dit stappenplan dient ertoe om de complexiteit van vergunningen en ontheffingen te verminderen bij grote evenementen. Uiteindelijk dient er nog maar één aanvraag ingediend te worden die zal leiden tot één integrale vergunning. Uit dit plan komt naar voren dat een goede werkstructuur en samenwerking tussen alle betrokken partijen van groot belang is. De voordelen van een integrale vergunning zijn de vermindering van de administratieve lasten, er kan maatwerk voor elke vergunning geleverd worden door naar elke situatie afzonderlijk te kijken en te overleggen met betrokken instanties en personen. Tot slot krijgt ook de aanvrager meer verantwoordelijkheden en een actieve rol in de procedure wat de efficiency ten goede zal komen. Dit stappenplan is dan ook ontworpen voor de organisator van een evenement zodat hij makkelijker door de vergunningprocedure kan lopen dan voorheen.

Wat opvallend is in dit plan is dat het veel gelijkenissen vertoont met het beleid van de gemeenten die betrokken zijn bij het project Music Experience van Podium10. Enkel vergt dit plan meer activiteit van de organisatie dan de provincie: de organisatie moet zelf kijken of het evenement gekwalificeerd wordt als een grootschalig evenement, zelf een risicoanalyse maken (op basis van een raamwerk opgesteld door de provincie) en zelf een stakeholderanalyse maken om te kijken welke partijen betrokken dienen te worden bij de procedure. In het gemeentelijke beleid staat ook dat deze analyses gemaakt dienen te worden, enkel doet de gemeente dit in plaats van de organisatie op basis van de aangeleverde informatie.

De provincie overlegt vervolgens met alle betrokken partijen over de voorlopige vergunningaanvraag en toebehoren (risicoanalyse). In plaats van standaardvoorschriften die bij een vergunning vaak opgelegd, wordt op basis van het stappenplan en het overleg vastgesteld wat de risico's zijn en welke risico's de hoogste prioriteit hebben om beperkt te worden, waarna er een maatregel of risicostrategie wordt opgesteld die door een aangestelde verantwoordelijke partij uitgevoerd zal moeten worden. Uiteindelijk wordt er een evenementenplan gevormd van alle stappen: de beschrijving van het evenement, risicomatrix, maatregelen en voorschriften die zijn afgestemd op het evenement, governance: wie is waarvoor verantwoordelijk. Dit plan is de basis voor de vergunningaanvraag en zal dan ook als aanvraag ingediend moeten worden bij de betreffende gemeente. Het stappenplan adviseert de gemeente om de Uniforme Openbare Voorbereidingsprocedure uit afdeling 3.4 Awb van toepassing te verklaren. Als deze procedure gevolgd wordt, zal het plan zes weken ter inzage liggen zodat belanghebbenden hun zienswijze kunnen indienen. Hiermee wordt de standaard bezwaarprocedure overgeslagen (daar de zienswijzen al eventuele bezwaren aangeven). Een belanghebbende kan nog wel beroep instellen bij de rechtbank. Het integraal evenementenplan gaat er vanuit dat de gemeenten sterker staan in een eventuele procedure bij de rechtbank als met de belangen van omwonenden voldoende rekening is gehouden daar zij in een zo vroeg mogelijk stadium betrokken zijn geweest bij het opstellen van het evenementenplan (de vergunningaanvraag). De voorlaatste stap is een aanbeveling tot het maken van een draaiboek van het evenement. Na afloop van het evenement is het van belang om een evaluatie te houden met alle betrokkenen.

²¹ Stappenplan integraal evenementenplan, 8054 – mei 2008, Provincie Limburg afdeling BSEB.

Let wel op dat de gemeente in haar beleid weigeringsgronden opgenomen kan hebben, die tot een weigering kunnen of soms zelfs moeten leiden, afhankelijk van hoe het beleid is opgesteld. Bij de indiening van de aanvraag zal altijd afdeling 4.1.1. Awb in acht genomen moeten worden, alsmede dus het gemeentelijk beleid. Indien de aanvraag niet volledig is kan de gemeente deze buiten beschouwing laten, mits de aanvrager in de gelegenheid gesteld is om dit gebrek te herstellen, aldus artikel 4:5 Awb. Een gemeente mag niet meer gronden in haar APV opnemen om een aanvraag niet in behandeling te nemen dan gesteld is in artikel 4:5 Awb. Dit is bepaald door de ABRvS.²²

Een voorwaarde voor Podium10 is dat de provincie hiertoe zal moeten openstaan omdat zij geen plan hebben voor integrale vergunningen zoals dit plan van de provincie Limburg. Ook zullen alle betrokken gemeenten moeten meewerken om dit tot stand te brengen. Gemeenten zijn namelijk niet verplicht om hun eigen bevoegdheden op te geven aan een ander overheidsorgaan. Zelfs zonder het bereiken van een weigeringsgrond uit het gemeentelijke beleid kan dit plan dus al in het water vallen. Deze aanpak zou voor Podium10 wel mogelijkheden bieden om een centrale (of integrale) vergunning te verkrijgen. Qua inhoud van dit stappenplan is er een grote kans dat Podium10 de vergunning zou kunnen verkrijgen.

Een andere versie van het uitgebreide plan van de provincie Limburg is dat gemeenten onderling proberen tot overeenstemming te komen voor het faciliteren van een vergunning. Uit de Beslisnotitie Districtscollege Duin- en Bollenstreek blijkt dat het mogelijk is dat twee gemeenten intensief samenwerken om zo eenzelfde vergunning te kunnen verlenen.²³ Dit faciliteren van de vergunning is een goede manier om de organisatie van een evenement bij te staan en het proces simpeler te maken. De gemeenten gaan met de gegevens uit de aanvraag in overleg om de algemene voorschriften te maken. Deze voorschriften zullen in beide vergunningen gelijk zijn, zoals in de toelichting onder 6 staat beschreven. De specifieke voorwaarden, dus de voorwaarden die gelden per locatie, zijn uiteraard verschillend omdat het gaat over verschillende locaties. In het besluit wordt duidelijk aangegeven dat deze manier van vergunningverlening veel klantvriendelijker is en ook doorzichtiger naar de burger toe. Alle betrokken partijen hebben er profijt van als de vergunningen uniform zijn: voor de gemeente is handhaving op deze manier makkelijker voor de evenementen en voor de aanvrager is een uniforme vergunning minder werk om zich aan te houden, daar hij niet allerlei verschillende voorwaarden heeft in zijn vergunningen.

Tot slot is er gekeken naar andere festivals die tegelijkertijd plaatsvinden op meerdere locaties, hoe hebben deze organisaties het geregeld? Als voorbeeld zijn de Bevrijdingsfestivals Nederland genomen. Op 5 mei vinden deze festivals verspreid over Nederland plaats van 12:00 uur tot 23:00 uur. De vergunningen van de gemeente Rotterdam en de gemeente Roermond dienen als vergelijking, om te kijken of de vergunningen enige overeenkomsten vertonen die kunnen wijzen op een samenwerking tussen deze gemeenten.

De gemeente Roermond wijkt in haar vergunning al direct af van alle andere festivals in Nederland: zij starten namelijk pas om 13:00 uur, terwijl alle andere festivals een uur eerder van start gaan.²⁴ Dit komt omdat er specifiek verzocht is om een eindtijd van 23:00 uur, waar normaalgesproken evenementen tot uiterlijk 22:00 uur mogen doorgaan. Het evenement wordt vanwege de omvang en duur gekwalificeerd als een categorie C evenement, dit houdt in dat er meer veiligheidsvoorschriften gelden dan bij kleinere evenementen uit categorie A en B. Er dient ook advies gevraagd te worden aan verschillende veiligheidsdiensten zoals de

²² ABRvS 28 mei 2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF9240.

²³ Beslisnotitie Districtscollege Duin- en Bollenstreek

²⁴ Evenementenvergunning Bevrijdingsfestival 2017, gemeente Roermond, 2187-2017.

politie, brandweer en veiligheidsregio. Ook zitten er aan deze vergunning GHOR voorwaarden verbonden. De GHOR is een Geneeskundige Hulpverleningsorganisatie die verantwoordelijk is voor de leiding aan en coördinatie van geneeskundige hulpverlening bij zware ongevallen, rampen en crisis. Ook adviseert de GHOR overheden op dit gebied.²⁵

De gemeente Rotterdam verleent de vergunning in overeenstemming met de gewenste tijden uit de aanvraag: van 12:00 uur tot 23:00 uur.²⁶ De gemeente Rotterdam categoriseert het evenement middels de risicoanalyse tot een categorie B evenement. Dit verschil in categorisering ligt uiteraard aan het beleid van de gemeenten. Beide evenementen krijgen een hoop voorschriften mee, waaronder een veiligheidsplan en een calamiteitenplan met tekeningen van vluchtroutes en verzamelplaatsen. De vergunning omvat tevens een bijlage met geluidsvoorschriften. Wat de vergunning van de gemeente Roermond wel heeft en die van de gemeente Rotterdam niet, zijn de adviezen van de veiligheidsdiensten en de GHOR. Dit is het verschil in categorisering van een B of C evenement. De gemeente Rotterdam stelt in haar aanvullende voorschriften wel een aantal eisen omtrent brandveiligheid en gezondheid, maar deze zijn niet zo uitgebreid als de adviezen en voorschriften uit de vergunning van de gemeente Roermond.

Wat hier dus opvalt is dat de organisatie twee verschillende vergunningen heeft voor deze evenementen. De vergunningen lijken in sommige opzichten op elkaar, maar dat heeft vooral te maken met de aanvraag van de organisatie: zij willen de evenementen gelijktijdig houden met zo weinig mogelijk onderling verschil. Echter zijn de voorschriften in de vergunningen dermate verschillend dat geconcludeerd kan worden dat dit twee aparte vergunningen zijn die niet middels een samenwerking tussen gemeenten tot stand zijn gekomen. Hierbij dient wel in acht genomen te worden dat de organisatie van dit festival dit al jaren doet en ook de nodige kennis en ervaring in huis heeft.

5.2. Tussenconclusie

In het bestuursrecht bestaat de gedachte tot samenwerking in zekere mate. Dit gaat echter niet zo ver dat voor elke grensoverschrijdende vergunning een intensieve samenwerking wordt gecreëerd. In de Wabo bestaat de functie van adviseur als een samenwerking. Dit wil niet zeggen dat deze gedachte voor evenementen en beleid ook geldt, al kan het wel als een begin hiervan worden gezien. Een andere vorm van samenwerking kan bestaan tussen gemeenten en de provincie. De provincie kan een leidende functie hebben bij het proces van vergunningverlening. Dit vergt echter betrokkenheid van de provincie en alle betrokken gemeenten. Voor Podium10 is dit een omslachtige methode, daar er tot op heden geen dergelijke samenwerking bestaat tussen de betrokken gemeenten en de provincie Noord-Brabant. Een dergelijke constructie wordt, vanwege de te creëren en te implementeren regelingen, dan ook sterk afgeraden. Dit zou voor een enkel evenement te grote lasten met zich meebrengen en neemt ook erg veel tijd in beslag omdat een dergelijke regeling zorgvuldig en in goed overleg tot stand moet komen. Tot slot bestaat de mogelijkheid dat gemeenten onderling samenwerken om een vergunning op te stellen die beide gemeenten kunnen verlenen. Zo zijn er twee vergunningen die hetzelfde zijn waardoor de gedachte van de centrale vergunning blijft behouden.

Voor deze deelvraag is het van belang dat er grondig wordt gezocht naar verschillende voorbeelden of manieren waarop centrale vergunningverlening mogelijk is. Allereerst is gezocht in de wet, maar daar bestaat enkel de Wabo als voorbeeld waarin gemeenten moeten samenwerken. Vervolgens is gekeken naar andere methoden van samenwerking

²⁵ <https://www.ghor.nl>

²⁶ Evenementenvergunning Bevrijdingsfestival 2017, gemeente Rotterdam, ev.A.0189171.2017

tussen gemeenten om een dergelijke vergunningverlening mogelijk te maken. Een samenwerking tussen gemeenten onderling is reeds in hoofdstuk 3 besproken (de gemeenschappelijke regeling) maar het is ook mogelijk om samen te werken met een andere partij dan enkel de gemeenten, namelijk met de provincie. De gemeente Bellingwedde en de provincie Limburg zijn hier voorbeelden van. Er zijn niet veel gemeenten met een dergelijke bepaling, maar de inschatting is dat meerdere gemeenten in de provincie Groningen dit hebben. De provincie Limburg is de enige provincie die zelf initiatief heeft genomen om evenementen organisatoren te helpen. Andere provincies hebben niet een dergelijk plan voor een integrale vergunning. Tot slot is er gekeken naar een ander festival dat op meerdere locaties tegelijk plaatsvindt. Uit de analyse van de vergunningen blijkt echter dat deze organisatie de vergunningen apart aanvraagt en niet tezamen in een integrale vergunning.

Hoofdstuk 6.

6.1 Interview

In de inleiding staat dat dit interview een validatie vormt voor het gehele onderzoek. Het is dus belangrijk dit interview zodanig in te delen dat er zo min mogelijk antwoorden of mogelijkheden geschetst worden aan de geïnterviewde. Het is ter validatie dan ook van belang dat het interview in stappen wordt afgenomen. Het gehele interview is op deze manier in stappen opgebouwd waardoor er geen tunnelvisie kan ontstaan op het antwoord dat dit onderzoek reeds heeft gegeven. Een onafhankelijk en zonder voorkennis afgenomen interview dient het antwoord in dit onderzoek te bevestigen of nieuwe, nog niet reeds onderzochte, inzichten te geven in het probleem omtrent de centrale vergunning. Het interview is toegevoegd in bijlage 3.

Vooropgesteld dient het plan van Podium10 voor het project Music Experience te worden uitgelegd. Deze uitleg bevat enkel het plan en de wens van de centrale vergunning. Per stap wordt meer informatie verschaft zodat er een duidelijker beeld gevormd wordt aan de geïnterviewde over het project en de betrokken partijen.

Het interview is gehouden met de heer Ton Spapens op 22 november 2017. De heer Spapens heeft van 1978 tot en met 2012 gedoceerd aan de Bestuursacademie. Daarna is hij algemeen bestuurlijk juridisch adviseur geweest bij de provincie Noord-Brabant. Tevens is hij auteur en redacteur van Praktijkmodellenboek Openbaar Bestuur en redacteur van SDU Commentaar Algemene wet bestuursrecht. Tot slot is de heer Spapens voorzitter van een viertal gemeentelijke bezwaarschriftcommissies.

Na de uitleg omtrent het project Music Experience is de eerste vraag aan de heer Spapens of een centrale vergunning in de huidige wetgeving een mogelijkheid is voor dit project. De heer Spapens antwoordde in het kader van één vergunning verleend door de vier deelnemende gemeenten. Het antwoord was kort: qua bevoegdheden is dit niet mogelijk. De enige mogelijkheid zou zijn in een gemeenschappelijke regeling, maar dit is niet realistisch voor een evenement gezien de hoeveelheid werk het is om een gemeenschappelijke regeling op te zetten. Indien er dus geen samenwerking is, zullen gemeenten apart een vergunning verlenen. Dat deze in overleg op elkaar lijken hoeft geen bezwaar te zijn. Een burgemeester zal ook niet zijn handtekening zetten onder een vergunning opgesteld door een andere gemeente, daartoe strekt zijn bevoegdheid niet. Deze bevoegdheid overdragen naar een andere gemeente door middel van mandaat is ook niet mogelijk. De heer Spapens haalt ook aan dat dit is vastgesteld in jurisprudentie door de ABRvS. Delegatie kan ook niet, omdat de wet over deze situatie niets bepaalt. De heer Spapens geeft wel aan dat het faciliteren van een modelvergunning aan de andere gemeenten mogelijk is. Er worden dan zes aparte vergunningen verleend (want er zijn zes locaties), maar deze zijn in essentie hetzelfde.

Omdat dit wellicht een te open vraag is zonder enige achtergrond informatie wordt na elke vraag wat informatie toegevoegd. Na de eerste vraag zal het evenementenbeleid van de vier gemeenten besproken worden, wat weer extra inzicht moet geven in de situatie. Na deze uitleg blijft de vraag hetzelfde: denkt de heer Spapens dat een centrale vergunning mogelijk is? Het antwoord blijft hetzelfde, enkel is het wellicht makkelijker voor de gemeenten om akkoord te gaan met een modelvergunning omdat het beleid al zoveel op elkaar lijkt.

Nu is het van belang dat VTH de Kempen geïntroduceerd wordt aan de heer Spapens, om het plaatje volledig te maken. De vraag blijft onveranderd. Het antwoord ook: de mogelijkheid wordt hierdoor enkel groter. De drempel tot deelname van de gemeenten wordt hiermee verlaagd. Ook de werklast wordt lager.

Tot slot wordt de heer Spapens geïnformeerd over de gemeente Bergeijk omtrent hun beleid en politiek. Dit sluit de mogelijkheid tot een centrale vergunningverlening in principe uit. Ziet de heer Spapens een andere mogelijkheid om Podium10 toch te kunnen geven wat zij wensen? Zoals hij na de eerste vraag al aangaf, is het mogelijk om een gemeente de vergunning te laten opstellen en deze door te geven aan de andere gemeenten. Zo blijft het idee van een centrale vergunning er wel, ondanks dat er twee vergunningen zijn.

Omdat er reeds overleg geweest is met de gemeente Bergeijk en VTH de Kempen omtrent een compromis voor een centrale vergunning (ook al is deze verdeeld over twee vergunningen, zie hoofdstuk 3), is de vraag of deze compromis de beste oplossing is om aan te bieden aan Podium10. De heer Spapens zegt dat als de samenwerking inderdaad zo tot stand kan komen, de gedachte van de centrale vergunning alsnog is bereikt. Er is enkel nog maatwerk te verrichten per locatie. Feitelijk heb je nu een vergunningssoort te pakken: het lijkt zo op elkaar dat het in principe één vergunning is.

6.2. Tussenconclusie.

Dit interview met de heer Spapens bevestigt het antwoord dat dit onderzoek reeds heeft opgeleverd. Het is van belang om op deze wijze het onderzoek te valideren, omdat verschillende invalshoeken over het hoofd gezien kunnen worden door alle betrokkenen. Daarom is gekozen voor een derde, onafhankelijke professional die het overzicht heeft over het onderwerp en geen gefixeerd einddoel heeft voor een uitkomst. Het interview is dan ook zo opgebouwd, dat de heer Spapens de antwoorden zonder enige invloed van de vragen kon beantwoorden. Omdat hij dezelfde antwoorden gaf als het onderzoek aantoont, kan geconcludeerd worden dat de uitkomst van dit onderzoek legitiem is.

Hoofdstuk 7.

7.1 Conclusies en aanbevelingen

In hoeverre is het mogelijk om een centrale vergunning te verlenen door meerdere gemeenten voor evenementen zoals Music Experience, gelet op de Awb, APV, het evenementenbeleid en relevante jurisprudentie?

Het antwoord hierop is niet in een zin te beantwoorden. Daarvoor zijn er teveel verschillende factoren die het antwoord kunnen beïnvloeden. Deze factoren zijn dan ook uitgewerkt per hoofdstuk en zullen hieronder worden samengevoegd tot een beargumenteerd antwoord of een centrale vergunning nu wel of niet mogelijk is.

Te beginnen met het evenementenbeleid van de gemeenten. Om tot een centrale vergunning te komen is het van belang dat de gemeenten eenzelfde lijn aanhouden in het beleid en dit kunnen samenvoegen met elkaar in een enkele vergunning. Het beleid van de betrokken gemeenten voor het project Music Experience vertonen grote overeenkomsten. Doordat dit beleid zoveel gelijkenis vertoont, is het makkelijker voor de gemeenten om eventueel een centrale vergunning te verlenen: er hoeft niet of nauwelijks afgeweken te worden van het eigen beleid wat zou kunnen op grond van artikel 4:84 Awb. Het beleid van de gemeente Reusel- de Mierden en de gemeente Eersel is bijna een kopie van elkaar. Dit komt door deelname in de gemeenschappelijke regeling op het terrein van beleid. Ook de gemeente Bergeijk heeft dit beleid overgenomen waardoor de verschillen in het beleid enkel betrekking hebben op de locaties binnen de gemeenten.

Hierop volgend is de vraag of een centrale vergunning mogelijk is in deze situatie: de gemeenten Reusel – de Mierden, Bladel, Eersel en Bergeijk moeten daar wel mee kunnen en willen instemmen. Op grond van artikel 147 Gemeentewet, artikel 124 Grondwet, het evenementenbeleid en de politieke keuzes van de gemeente Bergeijk is een centrale vergunning niet mogelijk. De burgemeester mag niet zijn handtekening zetten onder een vergunning die is opgesteld door een andere gemeente: delegeren of mandateren aan een andere gemeente is ook niet mogelijk in verband met politieke verantwoordelijkheid van het bestuursorgaan. De invloed van gemeentelijke verordeningen en beleid gelden enkel voor het eigen gebied van de gemeenten, de gemeenten kunnen enkel hun eigen huishouding regelen (artikel 124 Grondwet). Voor de gemeenten Eersel, Bladel en Reusel – de Mierden is dit wel mogelijk: zij hebben de vergunningverlenende bevoegdheid namelijk middels een gemeenschappelijke regeling ondergebracht in een gespecialiseerde instantie: VTH de Kempen. Deze instantie kan een overkoepelende vergunning verlenen voor deze gemeenten. Omdat de gemeente Bergeijk geen deel uitmaakt van VTH de Kempen is één centrale vergunning niet mogelijk. Het kon wel als de gemeente Bergeijk ook zou deelnemen in VTH de Kempen. Alle gemeenten in een gemeenschappelijke regeling maakt een centrale vergunning dus wel mogelijk. Enkel zal er voor een enkel evenement geen gemeenschappelijke regeling worden aangegaan omdat het een enorme administratieve last is om het op te zetten. Ook zal de politiek moeten instemmen met deze hechte vorm van samenwerking tussen de gemeenten.

Indien de gemeenten onderling geen samenwerking hebben, is een centrale vergunning per definitie onmogelijk, omdat de burgemeesters zelf een vergunning moeten verlenen op basis van het evenementenbeleid en de Gemeentewet. Dat er meerdere dezelfde vergunningen worden verleend, wat de gedachte van een centrale vergunning omarmt, is wel een mogelijkheid. Er zal een gemeente zijn die de vergunning opstelt, in overleg met de andere betrokken gemeenten, en deze zal de vergunning als het ware faciliteren aan de anderen. Zo ontvangt de aanvrager meerdere dezelfde vergunningen die gezien kunnen worden als één. Het evenementenbeleid speelt hierbij een belangrijke rol: indien dit veel gelijkennissen

vertoont, is het makkelijker om in overleg te komen tot een vergunning die beide gemeenten willen verlenen. Indien er weinig overeenkomsten zijn dient er te worden afgeweken van het eigen beleid op basis van artikel 4:84 Awb. Voorwaarde is wel dat er bijzondere omstandigheden moeten zijn alvorens afgeweken mag worden.

Voornoemde mogelijkheid tot het faciliteren van een vergunning is ook mogelijk in de situatie van Podium10. VTH de Kempen kan in overleg met de gemeente Bergeijk een vergunning opstellen die beide bereid zijn om te verlenen. In deze situatie zal Podium10 twee vergunningen ontvangen voor zes locaties, maar het kan gezien worden als één, omdat de vergunningen zoveel gelijkenissen vertonen en de verschillen enkel te vinden zijn in de specifieke voorschriften per locatie.

Als het beleid van de gemeenten niet erg overeen zou komen, bestaat er nog steeds te mogelijkheid tot het faciliteren van een vergunning, om de gedachte van een centrale vergunning te behouden. Dit kan gerealiseerd worden door de inherente afwijkingsbevoegdheid uit artikel 4:84 Awb. Sinds de uitspraak van de ABRvS van 26 oktober 2016 is het bestuursorgaan verplicht alle omstandigheden in acht te nemen bij het beoordelen of er sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit maakt het voor een evenement als Music Experience makkelijker om binnen deze categorie te vallen. Het is namelijk verplicht volgens artikel 4:84 Awb dat er bijzondere omstandigheden dienen te zijn, alvorens er afgeweken kan worden van het gemeentelijke beleid. Tot slot is van belang dat in het besluit goed gemotiveerd wordt waarom er wordt afgeweken.

In Nederland zijn er niet veel voorbeelden van centrale vergunningen. Voor bijvoorbeeld wiel- of hardlooppwedstrijden zijn er ook geen centrale vergunningen nodig, enkel een melding van geen bezwaar door de gemeente op wiens grondgebied een deel van de route loopt. Een ander voorbeeld waar de gedachte van samenwerking tussen gemeenten geldt, is de Wabo. De gemeente waar de hoofdzaak voor het grootste deel plaatsvindt, verleent de vergunning (met advies van de andere gemeente). Enkel betreft het hier een situatie waar de gemeentegrens overschreden wordt, dit verschilt dus erg veel met het evenement van Podium10.

Een andere optie voor de centrale vergunning zou een overkoepelend toezicht kunnen zijn van de provincie. Zo heeft de gemeente Bellingwedde een bepaling in haar evenementenbeleid opgenomen dat voor gemeentegrensoverschrijdende evenementen een vergunningaanvraag dient de geschieden bij de provincie. Hiervoor is wederom wel samenwerking met andere gemeenten nodig. Indien zij een dergelijke bepaling niet hebben, kunnen zij weigeren mee te werken en zal een centrale vergunning niet mogelijk zijn.

De provincie Limburg heeft dit idee iets verder uitgewerkt in een speciaal plan voor grote evenementen. De provincie speelt hierbij een grote rol in het overleg met gemeenten en betrokken partijen. Voor Podium10 is dit plan echter vergezocht. De provincie Noord-Brabant heeft een dergelijk plan namelijk niet en het is erg veel werk om dit te implementeren.

Het korte antwoord op de vraag of een centrale vergunning mogelijk is voor het project Music Experience is dus: nee, dat is niet mogelijk. Er is in dit onderzoek wel gezocht naar andere mogelijkheden: de centrale vergunning kan niet, maar zijn er goede alternatieven voor Podium10 mogelijk?

Dit betekent dus niet dat het idee geheel onmogelijk is zonder de gedachte van de centrale vergunning te verliezen. De aanbeveling aan Podium10 is dan ook om de vergunning te laten faciliteren door VTH de Kempen aan de gemeente Bergeijk. Beiden staan open voor deze samenwerking en dus is het mogelijk om alsnog de gewenste vergunningen te krijgen.

Indien de gemeente Bergeijk niet mee wil of kan werken, is er altijd nog de mogelijkheid om de gemeente Oirschot bij de zaak te betrekken, omdat zij wel deelnemen in VTH de Kempen. Dit geldt echter alleen wanneer het faciliteren van de vergunning niet mogelijk is, omdat Bergeijk wel de voorkeur heeft bij Podium10. Het is mogelijk om bij VTH de Kempen aan te geven een centrale vergunning te willen. Dit kan in overleg voordat de aanvraag plaatsvindt. Hierna dient enkel de aanvraag te geschieden volgens de normale procedure.

Tot slot dient Podium10 de bezwarenprocedure in acht te nemen. Tegen elke vergunning kan een belanghebbende een bezwaarschrift indienen. Dit kan tot gevolg hebben dat de vergunning vernietigd wordt door het bestuursorgaan of, in een later stadium, de rechter. Bij een centrale vergunning zou dit inhouden dat als een belanghebbende alleen bezwaar heeft tegen een podium in Bladel, hij ook tegen de vergunning van de locaties Reusel– de Mierden en Eersel bezwaar maakt. Oftewel: met een enkel bezwaarschrift kan het hele evenement, minus de gemeente Bergeijk, in het water vallen door een bezwaarschrift. De oplossing hiervoor zou kunnen zijn dat voor elke locatie afzonderlijk een vergunning wordt verleend, maar dat deze allemaal hetzelfde aan elkaar zijn. Zo blijft het idee van de centrale vergunning in leven, maar kan een enkel bezwaarschrift van één persoon niet alle locaties tegelijk bestrijden.

Het advies is dan ook dat Podium10 de vergunning laat faciliteren door VTH de Kempen aan de gemeente Bergeijk. Het evenementenbeleid vertoont zoveel gelijkenis met elkaar dat dit in goed overleg geen probleem hoeft te zijn. Beide partijen hebben reeds aangegeven deze samenwerking te zien zitten. Zo kunnen deze twee partijen straks twee vergunningen verlenen die zoveel gelijkenissen vertonen dat de gedachte van de centrale vergunning wordt behouden. Enkel zullen de voorschriften per locatie verschillen, maar dat is bij een centrale vergunning ook zo. Om de bezwarenprocedure veiliger door te komen is het advies dat Podium10 voor elke locatie een aparte vergunning aanvraagt. Omdat alle vergunningen dezelfde algemene voorschriften hanteren, zijn enkel de voorschriften per locatie verschillend. Zo is de bezwarenprocedure minder schadelijk voor het evenement indien een bezwaarschrift gehonoreerd wordt.

Hoofdstuk 8.

8.1 Vergelijking algemene voorschriften evenementenvergunningen

In dit hoofdstuk wordt op basis van de conclusies en aanbevelingen een vergelijking gemaakt tussen de algemene voorschriften van de evenementenvergunningen van de gemeente Bergeijk en VTH de Kempen. Het is namelijk belangrijk dat deze voorschriften verenigbaar met elkaar zijn om te komen tot één set voorwaarden die beide partijen kunnen en willen ondertekenen. De voorschriften van VTH de Kempen zijn toegevoegd als bijlage 4 en de voorschriften van de gemeente Bergeijk zijn terug te vinden in bijlage 5. Belangrijk om te vermelden is dat de specifieke voorwaarden (die gelden per locatie) altijd verschillen van elkaar en deze kunnen dan ook niet vergeleken worden.

VTH de Kempen gaat de algemene voorschriften faciliteren aan de gemeente Bergeijk. Om te kijken of de algemene voorschriften uit de vergunningen verenigbaar zijn, zal gekeken worden of elke bepaling uit het beleid van de gemeente Bergeijk ook voorkomt in de algemene voorschriften van VTH de Kempen. Hieruit volgen dan de verschillen tussen beide algemene voorschriften die het discussiepunt zullen vormen tussen de gemeenten bij het creëren van de algemene voorschriften die gebruikt zullen worden voor het project Music Experience.

Wat opvalt is dat beide voorschriften erg veel overeenkomsten vertonen. Niet alles heeft net zoals het beleid dezelfde bewoording, maar de voorschriften dekken tezamen veelal dezelfde onderwerpen. Vooral op het gebied van veiligheid en communicatie zitten de gemeente en VTH de Kempen op één lijn. Het is belangrijk dat de organisatie bereikbaar is tijdens het evenement en dat zij eventuele aanwijzingen van toezichthouders of andere (hulp)diensten direct opvolgen. Ook wordt er in beide voorschriften duidelijk ingegaan op vluchtwegen, brandkranen en toegangswegen voor hulpdiensten. De gemeente Bergeijk heeft op dit laatste onderwerp iets meer details gesteld dan VTH de Kempen, maar dit zijn geen grote verschillen en zullen dus niet mogen leiden tot enige discussie. Het beste zou zijn als de extra veiligheidsvoorschriften van de gemeente Bergeijk kunnen worden opgenomen in de algemene voorschriften voor het project Music Experience.

Wat betreft gemeenteground, afval en bewegwijzering zijn de gemeente en VTH de Kempen unaniem: geen schade aanbrengen aan gemeente-eigendommen of van andere omwonenden, voldoende voorzieningen voor afval inzameling en de bewegwijzering mag overig verkeer niet belemmeren. Van VTH de Kempen mag de bewegwijzering pas een dag van te voren worden opgehangen en moet dit binnen één dag na het evenement worden verwijderd. De gemeente Bergeijk stelt hiervoor een termijn van twee dagen. Wat betreft aansprakelijkheid voor eventuele schade stellen beide voorschriften dat de organisatie hiervoor verantwoordelijk is. Indien de organisatie schade zou lijden, geeft de gemeente Bergeijk aan hier niet voor aansprakelijk te zijn. VTH de Kempen heeft een dergelijke bepaling niet opgenomen in haar voorschriften.

Beide voorschriften bevatten regels omtrent geluid. Enkel zijn deze bij VTH de Kempen iets uitgebreider dan die van de gemeente Bergeijk. De gemeente Bergeijk hanteert geen vaste geluidswaarden daar het gaat om geluidsproductie. Een aanwijzing van politie, toezichthouder of de Milieudienst dienen ter plekke te worden opgevolgd. De voorschriften van VTH de Kempen zijn wat strikter. Er zijn maximale geluidsniveaus opgenomen in de voorschriften, er staat ook bij hoe deze gemeten moeten worden. Ook dient de apparatuur voorzien te zijn van een begrenzer. Dit apparaat zorgt er voor dat het geluidsniveau niet overschreden kan worden, indien dit juist is ingesteld. De tijden dat muziek geproduceerd mag worden, liggen niet ver uiteen. Het evenement Music Experience niet van plan is om tot deze eindtijden door te gaan, dus is de laagste norm het beste om aan te houden.

Een ander punt dat VTH de Kempen in haar voorschriften heeft gezet is dat de organisatie verplicht is om gehoorbescherming aan te bieden aan de bezoekers van het evenement. De gemeente Bergeijk heeft dit niet in haar algemene voorschriften opgenomen.

Een belangrijk punt in de voorschriften van de gemeente Bergeijk is dat de gestelde eisen strikt gehanteerd dienen te worden en dat de gemeente het evenement onmiddellijk kan stilleggen indien een van de voorschriften niet correct wordt nageleefd. VTH de Kempen heeft dit niet in haar algemene voorschriften staan.

Beide algemene voorschriften bevatten standaard voorschriften van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost (VRBZO). Deze voorschriften bevatten voornamelijk regels omtrent veiligheid. Deze regels zijn ook bekend bij de hulpdiensten in de regio, vandaar dat deze regels ook standaard worden toegevoegd bij evenementen.

8.2 Tussenconclusie

De algemene voorschriften van de gemeente Bergeijk en VTH de Kempen vertonen grote overeenkomsten. Het voordeel hiervan is dat beide partijen niet erg veel overleg hoeven te plegen alvorens er een nieuwe set algemene voorschriften uitkomt die beide partijen kunnen en willen ondertekenen. Er zijn onderling enkele verschillen, maar deze zijn niet van dergelijke omvang dat het onmogelijk is om tot overeenstemming te kunnen komen.

Literatuurlijst

Literatuur

Albers 2013

C.L.G.F.H. Albers, Bestuursrecht begrepen, Den Haag: Boom Juridische uitgevers, 2013.

Broeksteeg 2015

mr. J.L.W. Broeksteeg, Tekst en Commentaar Grondwet, commentaar op art. 124 Grondwet, Deventer: Kluwer 2015.

Mehciz 2016

mr. drs. Marscha Mehcz, Handreiking attributie, mandaat en delegatie, Den Haag: VNG, 2016.

Artikelen

E. Jansen, Eindhovens Dagblad, 03 juni 2017

E. Jansen, "Flying Dutch: minder bezoekers, maar nauwelijks problemen".

R. Muller, Eindhovens Dagblad, 16 juli 2013

R. Muller, "Dominator Eersel groeit naar 30.000 bezoekers".

H. Vrehen namens Gedeputeerde Staten van Limburg, Provincie Limburg, april 2008

H. Vrehen namens Gedeputeerde Staten van Limburg, "Stappenplan integraal evenementenplan, op weg naar één integrale evenementenvergunning", p13 t/m 25.

Jurisprudentie

ABRvS 14 mei 1998, ECLI:NL:RVS:1998:ZF3426.

ABRvS 10 augustus 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE5084.

ABRvS 28 mei 2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF9240.

ABRvS 26 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2840.

Rb. Gelderland 10 mei 2016, ECLI:NL:RBGEL:2016:2808.

Rb. Noord-Nederland 05 juli 2017, ECLI:NL:RBNNE:2017:2451.

Parlementaire stukken

Kamerstukken II, 1994/95, 23700, 5

Nota Evenementenbeleid mei 2004, gemeente Bladel

Nota Evenementenbeleid augustus 2012, gemeente Eersel

Nota Evenementenbeleid februari 2014, gemeente Reusel- de Mierden

Nota Evenementenbeleid december 2015, gemeente Bergeijk

Beleidsregel evenementen maart 2016, gemeente Bellingwedde

Beslisnotitie Districtscollege mei 2011, Duin- en Bollenstreek

Gemeenschappelijke Regeling Samenwerking Kempengemeenten, april 2016

Elektronische bronnen

www.podium10.nl

Bijlage 1. Interview VTH de Kempen

VRAGEN	ANTWOORDEN KORT
Wie bent u/wat doet u?	Susan Das, vergunningverlener VTH de Kempen.
Wat is VTH De Kempen	Voorloper op fuseren van gemeenten, maar nu nog enkel een "aparte instantie". Gemeenschappelijke regeling, niet van 1 gemeente. (5 gemeenten).
Waar komt uw bevoegdheid vandaan? (mandatering, waar is dat besluit vinden?)	Gemeenschappelijke regeling kempengemeenten.
Wat is het voordeel van uw instantie t.o.v. reguliere afdeling vergunningen bij gemeenten?	Groter team, meer opvang naar elkaar (vervanging bij ziekte of vakantie). Voor de burger lijkt alles dus gewoon door te gaan. Ook het sparren onderling is een plus, daar er beter en vollediger gewerkt kan worden. Beter de burger helpen.
Heeft u al eerder integrale of gemeentegrens overschrijdende vergunningen verleend?	Voor fietstochten bijvoorbeeld wel. Voor evenementen o.i.d. is het wellicht optimaal: er zijn voor elektriciteit etc. toch maatwerkregels. Daarbij is het zo als er in 1 gemeente bezwaar gemaakt wordt de hele vergunning onderuitgaat. Terwijl dat niet zo is bij losse vergunningen.
Hoe groot acht u de kans van slagen van een integrale vergunning gelet op het evenementenbeleid van de gemeenten Reusel, Bladel en Eersel?	Jazeker, hoe beter de aanvraag wordt ingediend, hoe makkelijker de procedure verloopt. Geef zo uitgebreid mogelijk aan hoe en wat je gaat doen: straten afzetten, podia grootte, welke pleinen gebruik je.
	Als Bergeijk niet mee doet, kan het verplaatst worden naar Oirschot daar zij wel vallen onder VTH de Kempen.
Wilt u dat dit interview geanonimiseerd wordt?	Nee

Bijlage 2. Interview gemeente Bergeijk

VRAGEN	ANTWOORDEN KORT
Wie bent u/wat doet u?	Vergunningverleneer voor APV en DHW.
Waar komt uw bevoegdheid vandaan? (mandatering, waar is dat besluit vinden?)	Mandaarbesluit. Intern.
Waarom doet de gemeente Bergeijk niet mee in de instantie VTH de Kempen?	Politieke beslissing om zelfstandig te blijven. Wel samenwerken, maar niet samenvoegen.
Wat is het voordeel daarvan t.o.v. een gemeenschappelijke samenwerking?	Persoonlijk is het voordeel van de kleine gemeente zijn er hele korte lijnen. Snel contact. Nadeel: minder mogelijkheden om te overleggen binnen een team. Je bouwt ook een band op met evenementen en DHW. Door de schaal Van de gemeente heb je goed contact. De politiek beslist echter de lijn.
Heeft u al eerder integrale of gemeentegrens overschrijdende vergunningen verleend?	Wielervedstrijden, geen melding bezwaar. Geen vergunningen dus.
Hoe groot acht u de kans van slagen van een integrale vergunning gelet op het evenementenbeleid van de gemeenten Reusel, Bladel en Eersel?	De gemeente is zelfstandig, dus dat zal politiek gezien niet mogelijk zijn.
Andere vergunning, maar wel met bijna dezelfde voorwaarden gezien de overeenkomsten in het beleid.	Is een mogelijkheid, met concept sparren tussen VTH en Bergeijk om alsnog een zo gelijk mogelijke vergunning te maken. Medewerking zal zeker worden verleend.
Is het samenwerken om tot eenzelfde vergunning te komen wel mogelijk?	Graag meewerken, locatie in overleg.
Wilt u dat dit interview geanonimiseerd wordt?	Ja.

Bijlage 3. Interview met de heer Spapens

Naam Ton Spapens, laatste jaren bestuurlijk juridisch adviseur bij de provincie Noord Brabant. Sinds 1978 tot en met 2012 verbonden aan de Bestuursacademie (docent). Nu nog actief op dit vlak, maar dan freelance. Auteur en redacteur van praktijkmodellenboek openbaar bestuur. Redacteur van SDU Uitgaven Algemene wet bestuursrecht uitgaven en commentaar. Voorzitter van een viertal gemeentelijke bezwaarschriften commissies.

Wilt u dat dit interview geanonimiseerd wordt? Nee.

In de inleiding staat dat dit interview een validatie vormt voor het gehele onderzoek. Het is dus belangrijk dit interview zodanig in te delen dat er zo min mogelijk antwoorden of mogelijkheden geschetst worden aan de geïnterviewde. Het is ter validatie dan ook van belang dat het interview in stappen wordt afgenomen. Vooropgesteld dient het plan van Podium10 voor het project Music Experience te worden uitgelegd. Deze uitleg bevat enkel het plan en de wens van de centrale vergunning. De vraag aan de heer Spapens is dan ook of hij hiertoe in de huidige wetgeving een mogelijkheid ziet.

- A. qua bevoegdheden voor een enkele evenement (eenmalig) is dat niet realistisch. Om bevoegdheden samen te voegen dient er een gemeenschappelijke regeling te zijn.

Als er een gemeente de voortrekkersrol pakt, kan wel. Maar een burgemeester zal niet een handtekening zetten onder een vergunning van een andere gemeente. Zij zullen zelf een vergunning uitbrengen, ook al zijn deze hetzelfde.

De burgemeester kan niet zijn handtekening zetten onder een andere vergunning omdat zijn bevoegdheid niet tot daar strekt.

burgemeesters kunnen niet mandaat aan elkaar verlenen. Een bevoegdheid overdragen naar een andere overheid kan ook niet (LET OP JURISPRUDENTIE).

Delegeren kan niet en mandaat ook niet.

Een model/ontwerp kan wel. Ter besluitvorming en ondertekening kan dit wel voorgelegd worden aan andere gemeenten. Faciliteren.

Omdat dit wellicht een te open vraag is zonder enige achtergrond informatie wordt na elke vraag wat informatie toegevoegd. Na de eerste vraag zal het evenementenbeleid van de vier gemeenten besproken worden, wat weer extra inzicht moet geven in de situatie. Na deze uitleg blijft de vraag hetzelfde: denkt de heer Spapens dat een centrale vergunning mogelijk is? Nu is het ook van belang dat VTH de Kempen (indien onbekend) geïntroduceerd wordt, om het plaatje volledig te maken. De vraag blijft onveranderd.

- De mogelijkheid wordt hierdoor groter. De drempel tot deelname en werklast wordt lager.

Tot slot wordt de heer Spapens geïnformeerd over de gemeente Bergeijk omtrent hun beleid en politiek. Dit sluit de mogelijkheid tot een centrale vergunningverlening in principe af. Ziet de heer Spapens een andere mogelijkheid om Podium10 toch te kunnen geven wat zij wensen?

- Dit creëert een lagere drempel.

Omdat er reeds overleg geweest is met de gemeente Bergeijk en VTH de Kempen omtrent een compromis voor een centrale vergunning (ook al is deze verdeeld over twee vergunningen, zie hoofdstuk 3), is de vraag of deze compromis de beste oplossing is om aan te bieden aan Podium10.

- Als de samenwerking inderdaad zo tot stand kan komen, is de gedachte van de centrale vergunning nog bereikt. Er is enkel nog maatwerk te verrichten per locatie. Feitelijk heb je nu een vergunning soort te pakken: het lijkt zo op elkaar dat het in principe 1 vergunning is.

Het gehele interview is op deze manier in stappen opgebouwd waardoor er geen tunnelvisie kan ontstaan op het antwoord dat dit onderzoek reeds heeft gegeven. Een onafhankelijk en zonder voorkennis afgenomen interview dient het antwoord in dit onderzoek te bevestigen of nieuwe, nog niet reeds onderzochte, inzichten te geven in het probleem omtrent de centrale vergunning.

Bijlage 4. Algemene voorschriften evenementenbeleid VTH de Kempen

Standaardvoorschriften evenementenvergunningen- en meldingen uit gemeentelijk beleid Bladel.

Deel 1

Algemeen

1. Het evenement moet ingericht worden en plaatsvinden binnen de omkaderde evenementenlocatie, zoals is aangegeven op de bij de aanvraag behorende en bijgevoegde situatietekening;
2. De op het aanvraagformulier aangegeven contactpersoon moet tijdens het evenement aanwezig zijn op het evenementenlocatie, mobiel bereikbaar zijn en fungeren als aanspreekpunt;
3. De organisatie is verantwoordelijk voor een goede gang van zaken en een ordelijk verloop van het evenement;
4. De organisatie is verantwoordelijk voor de veiligheid van het publiek en/of de deelnemers;
5. Standplaatshouders horen bij het evenement en vallen onder de verantwoordelijkheid van de organisatie;
6. De organisatie moet voldoende personen c.q. vrijwilligers (minimaal 1 persoon per 200 gelijktijdig aanwezige personen) in te zetten om gedurende het evenement de aanwezigen en activiteiten in de gaten te houden (toezicht houden). Deze personen moeten als zodanig duidelijk herkenbaar zijn.
7. De organisatie van het evenement moet, voor zover dit tot zijn verantwoordelijkheid kan worden gerekend, binnen een afstand van 25 meter, gerekend vanaf de grens van de evenementenlocatie zwerfvuil (afkomstig van het evenement) verwijderen;
8. Voor het inzamelen van afval moeten op de evenementenlocatie voldoende voorzieningen worden getroffen;
9. De organisatie mag geen schade aanrichten aan gemeente-eigendommen (o.a. bestrating en beplanting) of andermans eigendommen door het organiseren van het evenement. Indien door het evenement bodemverontreiniging is ontstaan, moet de organisatie voor sanering zorg dragen;
10. Bewegwijzering mag niet eerder dan één dag voor het evenement worden aangebracht en uiterlijk binnen één dag na afloop van het evenement zijn verwijderd;
11. Eventuele aanwijzingen van met toezicht en opsporing belaste personen moeten stipt en onmiddellijk worden opgevolgd;
12. Gezorgd moet worden dat overlast voor omwonenden en de verdere omgeving zoveel mogelijk wordt beperkt;
13. Omwonenden moeten minimaal 2 weken voor het evenement worden geïnformeerd via een direct communicatiemiddel;
14. Voor het gebruiken van gronden, niet zijnde eigen eigendom of gemeentegrond, is toestemming van de eigenaar nodig voor de organisatie van het evenement;
15. Voor het oplaten van heliumballonnen moet rekening worden gehouden met de windrichting en moet contact worden opgenomen met Eindhoven Airport;
16. Wensballonnen mogen niet opgelaten worden als dit gevaar met zich mee brengt;
17. Voor het opstijgen of landen met een helikopter of heteluchtballon is een ontheffing van provincie Noord Brabant nodig op grond van de Wet Luchtvaart;
18. Voor het geven van een lasershow is goedkeuring nodig van de Inspectie Verkeer en Waterstaat, divisie Luchtvaart;
19. Dieren mogen niet als prijs of beloning worden uitgereikt. Het houden van dierengevechten en snelheids- of krachtwedstrijden met dieren is verboden. Het

- te koop aanbieden van dieren op jaarmarkten en braderieën is niet verboden. Ook behendigheidswedstrijden en demonstraties zijn toegestaan;
20. Het laten optreden van wilde dieren in circussen is verboden;
21. Overnachten op de evenementenlocatie is alleen toegestaan met een afzonderlijk verleende ontheffing op basis van artikel 4:18 APV.

Tijden

22. Een buitenevenement mag uiterlijk tot 01.00 uur plaatsvinden.
23. Een in pandig evenement moet plaatsvinden tussen 08.00 uur en de sluitingstijd van het bedrijf waarin het evenement plaatsvindt, mits het bedrijf de deuren en ramen gesloten houdt tijdens het evenement (met uitzondering van het direct doorlaten van personen en goederen);

Geluid

24. Buitenactiviteiten (in de openlucht, in een tent of onder een overkapping etc.):
Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) tijdens het evenement mag tussen 10.00 en 23.00 uur op 1,5 meter meethoogte, ter plaatse van de gevel van de dichtstbijzijnde gelegen woningen of andere geluidsgevoelige bestemmingen of aangegeven rekenpunten, niet hoger zijn dan 70 dB(A) en 90 dB(C) en tussen 23.00 uur en 00.30 uur niet hoger zijn dan 65 dB(A) en 85 dB(C). De metingen dienen uitgevoerd te worden conform de handleiding meten en rekenen industrielawaai maar zonder strafcorrectie voor muziekgeluid en exclusief meteocorrectie.
25. In pandige activiteiten:
Voor zover het in pandige activiteiten betreft, mag het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$) en maximaal geluidsniveau (L_{Amax}), afkomstig van de geluidsinstallatie en plaatsvindende activiteiten, gedurende de hieronder genoemde tijden, bedragen:

Tijdstip (van – tot)	Langtijdgemiddeld de beoordelingsniveau ($L_{Ar,LT}$)	Maximaal geluidsniveau (L_{Amax})	Meetpunt
10.00 uur – 23.00 uur	70 dB(A)	90 dB(C)	Gemeten op de gevel van de dichtstbijzijnde gelegen woning
23.00 uur – 00.30 uur (00.30 uur of sluitingstijd bedrijf, indien voldaan wordt aan voorwaarde voor eindtijd evenement als	65 dB(A)	85 dB(C)	Gemeten op de gevel van de dichtstbijzijnde gelegen woning

sluitingstijd bedrijf)			
---------------------------	--	--	--

N.B. Geluidsmetingen bij in pandige activiteiten worden uitgevoerd volgens de “Handleiding meten en rekenen industrielawaai”.

Indien evenementen zowel in pandig als buiten gevierd worden prevaleren de geluidsnormen voor buiten-activiteiten boven de geluidsnormen voor in pandige activiteiten.

26. Gedurende het evenement moet de organisatie alles in het werk stellen om geluidsoverlast tot een minimum te beperken;
27. Een geluidsinstallatie moet voorzien van een begrenzer;
28. Geluidsboxen moeten naar het publiek of de dansvloer zijn gericht.
29. Bezoekers mogen niet blootgesteld worden aan een gemiddeld geluidsniveau boven de $L_{eq}=103$ dB (A), gemeten over 15 minuten.
30. Bezoekers kunnen tijdens het evenement gehoorbeschermingsmiddelen kopen. Deze gehoorbeschermingsmiddelen zijn op een laagdrempelige wijze (bijvoorbeeld bij de bar, bij merchandise stands, toiletten, kassa, ingang of verstrekt bij de entreebewijzen) beschikbaar voor de bezoekers. Deze gehoorbeschermingsmiddelen moeten voldoende dempen (minimaal SNR 17). De muzieklocaties informeren de bezoekers over het belang van het dragen van gehoorbeschermingsmiddelen, bijvoorbeeld via posters of het vertonen van de afbeelding van een oordopje bij geluidsniveaus boven de 87 dB (A).

Veiligheid

31. Het schenken van zwak alcoholische dranken is uitsluitend toegestaan met een apart verleende ontheffing op grond van de Drank- en Horecawet. Alcoholverstrekking is een primaire verantwoordelijkheid van de organisatie van een evenement.
32. Het schenken van alcoholhoudende dranken aan 18-minners, het schenken buiten de toegestane tijden/dagen en schenken van alcoholhoudende dranken zonder ontheffing wordt beboet;
33. Bij de inrichting van het evenemententerrein moet gezorgd worden voor voldoende en duidelijk gemarkeerde vluchtwegen;
34. Het evenement moet zodanig worden georganiseerd dat te alle tijden een vrije doorgang voor hulpdiensten (brandweer, politie en ambulance) mogelijk blijft. De doorrijdbreedte op de openbare weg moet minstens 3,50 meter zijn waar de openbare weg deze breedte toelaat. Als de openbare weg deze breedte niet toelaat, wordt voor de minimale doorrijdbreedte, de breedte van de openbare weg aangehouden;
35. Bij het gebruik van een gebouw moet worden voldaan aan de brandveiligheidseisen uit het Bouwbesluit.
36. Voor de constructie van tenten en overkappingen, podia, stellages, lichtinstallaties en tribunes is de richtlijn "Constructieve Toetsingscriteria Evenementenvergunning" van toepassing. De organisatie is zelf verantwoordelijk voor de opbouw en de constructies tijdens de evenementen. Constructieve veiligheid wordt niet van gemeentewege preventief getoetst. Aandacht wordt gevraagd voor beheersmaatregelen bij (onvoorziene) gewijzigde verkeersomstandigheden.
37. (Aansluitingen voor) bluswatervoorzieningen moeten vrijgehouden worden (minimaal een straal van 50 centimeter, gemeten vanuit de brandkraan). De organisatie mag van deze voorzieningen geen gebruik maken;
38. Bordjes voor bluswatervoorzieningen moeten duidelijk zichtbaar blijven;

39. Aansluitingen voor droge blusleidingen moeten vrijgehouden worden;
40. Reguliere uitgangen en nooduitgangen van openbare inrichtingen (o.a. gemeenschapshuizen, cafés en dergelijke) moeten worden vrijgehouden;
41. Voor het stoken van vuur moet voldaan worden aan artikel 5:21 van de Algemene plaatselijke verordening. Dit houdt in dat enkel is toegestaan:
 - a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;
 - b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, indien geen afvalstoffen worden verbrand,
 - c. vuur voor koken, bakken en braden, voor zover dat geen gevaar, overlast of hinder voor de omgeving oplevert,

Verkeer

42. Als tijdelijke verkeersmaatregelen uitgevoerd moeten worden, moeten de tijdelijke verkeersmaatregelen worden uitgevoerd op de wijze zoals is aangegeven in het besluit en/of het bijbehorende bebordingsplan;
43. Als er parkeergelegenheid en fietsenstallingen ingericht moeten worden, is de organisatie verplicht de parkeergelegenheid en fietsenstallingen in te richten zoals is aangegeven op de bij deze aanvraag/melding behorende en bijgevoegde situatietekening;
44. De organisatie van een evenement moet aandacht schenken aan de toegankelijkheid en parkeervoorzieningen voor minder validen;
45. Bij het organiseren van een evenement is de organisatie verplicht op drukke verkeers- en parkeerpunten door of namens de burgemeester aangestelde verkeersregelaars in te zetten.

Veiligheid tenten, podia, attracties en andere tijdelijke bouwwerken

1. De organisatie dient er voor te zorgen en is er verantwoordelijk voor dat podia, steigers en andere tijdelijke bouwwerken voldoen aan de geldende normen. Voor de constructie van deze bouwwerken is de richtlijn "Constructieve Toetsingscriteria Evenementenvergunning" van toepassing. De organisatie is zelf verantwoordelijk voor de opbouw en de constructies tijdens de evenementen. Constructieve veiligheid wordt niet van gemeentewege preventief getoetst. Aandacht wordt gevraagd voor beheersmaatregelen bij (onvoorziene) gewijzigde verkeersomstandigheden.
2. Attracties en speeltoestellen moeten voldoen aan het Warenbesluit attractie- en speeltoestellen. Attracties en speeltoestellen moeten beschikken over een geldig certificaat van goedkeuring (CvG).

Deel 2. Standaard voorschriften bij evenementen van de Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost (VRBZO) en GGD Brabant-Zuidoost

Ieder evenement kent een zeker risico. Aan de evenementenvergunning zijn dan ook voorschriften verbonden. Deze voorschriften zijn opgesteld door Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost (VRBZO) en GGD Brabant-Zuidoost. Gemeenten kunnen deze voorschriften gebruiken als zij geen maatadvies bij VRBZO hoeven aan te vragen.

Deel A van dit document beschrijft adviezen en richtlijnen om brand en ongevallen te voorkomen en te beperken en de eventuele brandbestrijding te optimaliseren. Deel B beschrijft de (geneeskundige) hulpverlening en hygiëne.

De voor het evenement geldende wet- en regelgeving blijft van toepassing, naast de hierna genoemde standaard voorschriften.

Gebruiksvergunning en gebruiksmelding

Voor een evenement op een open terrein of in een tent moet, op basis van de Brandbeveiligingsverordening, een gebruiksvergunning worden aangevraagd. Voor een evenement in een bouwwerk is, op basis van het Bouwbesluit, een gebruiksmelding nodig.

Algemene bepalingen

Alle aanwijzingen door politie, brandweer, GHOR of gemeente in het belang van de openbare orde en veiligheid, moeten door de organisatie en de deelnemers onmiddellijk en stipt worden opgevolgd.

Vragen?

Neem gerust contact op met Veiligheidsregio Brabant-Zuidoost via evenementen@vrbzo.nl of 040 2203203 of GGD Brabant-Zuidoost via info@ggdbzo.nl of 088 0031 100.

Deel A. Brand en veiligheid

Basisvoorschriften bij evenementen

Vrije toegang tot terrein

- Bij calamiteiten moeten politie, brandweer en ambulance de locatie kunnen bereiken. Een vrije route met een minimale breedte van 3,50 meter en een vrije hoogte van 4,20 meter is daarvoor noodzakelijk.

Vrijhouden van terreingedeelten

- Bluswatervoorzieningen worden volledig vrijgehouden en zijn voor onmiddellijk gebruik door de brandweer bereikbaar.
- Toegangen of uitgangen van naastgelegen gebouwen mogen niet worden versperd of belemmerd.
- Een tijdelijke inrichting moet op ten minste 5 meter afstand van opslagen en gebouwen worden geplaatst en ten minste 3,50 meter van erfscheidingen.

Nooduitgangen en vluchtwegen

- Nooduitgangen en vluchtwegen zijn niet afgesloten en vrij van obstakels. De nooduitgangen draaien in de vluchtrichting open. Ook buiten de inrichting is de looproute vrij van obstakels.
- Bij gebruik van drang- en/of bouwhekken is bij ieder dranghek in de vluchtweg een beveiliging aanwezig. Deze drang- en/of bouwhekken zijn voorzien van wielen die in de vluchtrichting meedraaien.
- Schuif- en draaideuren worden niet als nooduitgang gebruikt.
- Nooduitgangen en vluchtwegen zijn ten minste 85 centimeter breed en 2,30 meter hoog.
- De totale uitgangsbreedte van alle nooduitgangen is berekend op het maximum aantal bezoekers: 90 personen per meter uitgangsbreedte met een minimale breedte van 85 centimeter.
- Elke nooduitgangsdeur waarop meer dan 100 bezoekers zijn aangewezen, heeft een panieksluiting of is vrij te openen.

Vluchtrouteaanduiding en noodverlichting

- Vluchtroutes en nooduitgangen zijn met aanduidingen (pictogrammen) gemarkeerd. De pictogrammen voldoen aan de norm NEN 1414.
- De vluchtrouteaanduidingen en noodverlichting zijn zodanig aangebracht dat deze voor iedereen altijd zichtbaar zijn (dus vrij van bijvoorbeeld stoffering, versiering en decor).
- Wordt een tijdelijke inrichting 's avonds gebruikt, dan is in het publiekstoegankelijke gedeelte een verlichte nood- en vluchtrouteaanduiding aanwezig. Op het terrein en aan de (buiten)zijde van de (nood)uitgang is verlichting aanwezig.
- Zowel verlichte vluchtrouteaanduiding als noodverlichting moeten binnen 15 seconden na het uitvallen van de elektriciteit branden en ten minste 60 minuten (kunnen) blijven branden.
- Een (nood)stroomaggregaat bevindt zich buiten en op ten minste 5 meter van de tijdelijke inrichting.
- In een ruimte die tijdens het gebruik wordt verduisterd zijn zodanige voorzieningen getroffen dat tijdens de verduistering een redelijke oriëntatie mogelijk is.

Brand- of explosiegevaar

- Verlengsnoeren zijn geheel afgerold. Kabels en snoeren die op de vloer liggen, zijn met goed hechtend kleefband vastgeplakt of met rubbermatten afgedekt zodat struikel- of valgevaar wordt voorkomen.
- Alleen gebruik van apparatuur en installaties met CE-markering is toegestaan.
- Gebruik van LPG is verboden.
- De gas slang is goedgekeurd en is niet langer dan 10 meter. De slang is niet uitgedroogd en is onbeschadigd.
- Gaslangen zijn met speciale slangklemmen aan gasflessen, kooktoestellen, barbecues etc. bevestigd.
- De werkvoorraad volle en lege gasflessen samen bedraagt per locatie niet meer dan 115 liter.
- Voor verwarming van de tijdelijke inrichting mag uitsluitend gebruik gemaakt worden van verwarmingsunits die CO-vrije lucht produceren. De verwarmingsunits staan buiten en op ten minste 3,50 meter afstand van de inrichting.
- Het gebruik van barbecues en ventwagens is alleen toegestaan wanneer deze zich op minimaal 5 meter afstand van de tijdelijke inrichting of gevel van een bouwwerk bevinden. Voor de directe omgeving mag geen brandgevaar ontstaan.

Blustoestel

- In een tijdelijke inrichting of ventwagen, nabij een barbecue of op het terrein zijn blustoestellen (klasse A, B en C; zie label blustoestel) met een inhoud van ten minste 6 kilo blusstof aanwezig. Deze zijn voor onmiddellijk gebruik beschikbaar.

Brandveiligheid tijdelijke inrichtingen

- Vloeren, wanden en daken van tenten of overkappingen mogen niet makkelijk ontvlambaar zijn. Dit voorkomt snelle uitbreiding en rookontwikkeling. Bij brand mogen geen druppels vrijkomen.
- Bij de aankleding/inrichting is het belangrijk rekening te houden met de brandveiligheid van de toegepaste materialen. Materialen zijn brandwerend en brandvertragend.
- Gordijnen en andere verticale aankleding zijn zelfdovend. Vraag de leverancier naar een certificaat.
- Horizontale aankleding hangt minimaal 2,50 meter boven de vloer.

Opstelling zitplaatsen en verdere inrichting

- Bij de berekening van de per persoon beschikbare vloeroppervlakte wordt uitgegaan van de vloeroppervlakte aan verblijfsruimte na aftrek van de oppervlakte van de inventaris. De inrichting van een ruimte is zodanig dat:
 - a. voor elke persoon zonder zitplaats ten minste 0,25 m² vloeroppervlakte beschikbaar is;
 - b. voor elke persoon met zitplaats ten minste 0,3 m² vloeroppervlakte beschikbaar is, indien geen inventaris kan verschuiven of omvallen als gevolg van gedrang;
 - c. voor elke persoon met zitplaats ten minste 0,5 m² vloeroppervlakte beschikbaar is, indien inventaris kan verschuiven of omvallen als gevolg van gedrang.
- In een ruimte met meer dan 100 zitplaatsen zijn de zitplaatsen gekoppeld of aan de vloer bevestigd, zodanig dat deze niet kunnen verschuiven of omvallen als gevolg van gedrang, voor zover die zitplaatsen in meer dan 4 rijen van meer dan 4 stoelen zijn opgesteld.
- Bij in rijen opgestelde zitplaatsen is tussen de rijen een vrije ruimte aanwezig met een breedte van ten minste 0,4 meter. Deze vrije ruimte is bedoeld als loopruimte. Indien in een rij tussen de zitplaatsen een tafel is geplaatst, moet ook daarlangs een vrije ruimte aanwezig zijn van ten minste 0,4 meter breed.
- Een rij zitplaatsen die slechts aan één einde op een gangpad of uitgang uitkomt, heeft niet meer dan 8 zitplaatsen.

Een rij zitplaatsen die aan beide einden op een gangpad of uitgang uitkomt, heeft maximaal:

- a. 16 zitplaatsen met een vrije ruimte die groter is dan 0,40 meter en de breedte van het gangpad of van de uitgang van ten minste 0,6 meter;
- b. 32 zitplaatsen met een vrije ruimte die groter is dan 0,45 meter en de breedte van het gangpad of van de uitgang ten minste 0,6 meter;
- c. 50 zitplaatsen met een vrije ruimte die groter is dan 0,45 meter en de breedte van het gangpad of van de uitgang ten minste 1,1 meter.

Gangpaden tussen stands, kramen, schappen, podia en andere inrichtingselementen in een voor publiek toegankelijke ruimte zijn ten minste 1,1 meter breed.

Verbod open vuur en vuurwerk

Het gebruik van vuurwerk is verboden, tenzij hiervoor een vergunning is verkregen. Het is verboden in de open lucht vuur aan te leggen of te hebben.

Vragen over brand en veiligheid

Als u vragen heeft kunt u contact opnemen met de brandweer via evenementen@vrbzo.nl of 040 2203203.

Deel B. (Geneeskundige) hulpverlening en hygiëne

EHBO en verantwoord gastheerschap

- Bij een evenement vanaf 1.000 gelijktijdige bezoekers zorgt de organisatie voor één EHBO-er per 1.000 gelijktijdig aanwezige bezoekers met een minimum van twee EHBO-ers.
- Bij een evenement tot 1.000 gelijktijdig aanwezige bezoekers maakt de organisatie zelf een inschatting of de preventieve aanwezigheid van EHBO gewenst is. Hierbij geldt het verantwoord gastheerschap: beoordeel bijvoorbeeld of het evenement risico's oplevert voor deelnemers of bezoekers in het algemeen en voor kwetsbare groepen zoals kleine kinderen en ouderen in het bijzonder.
- Indien er bij het evenement sportieve inspanningen worden geleverd door de deelnemers is de aanwezigheid van EHBO extra gewenst. Bij wandeltochten, marsen en loopwedstrijden geldt als richtlijn: twee EHBO-ers bij zowel start als finish en twee EHBO-ers per 2,5 km parcours.
- Geneeskundige hulp wordt geboden door hulpverleners van EHBO of Rode Kruis. Deze taak mag niet worden opgedragen aan BHV-ers of beveiligers. EHBO-ers mogen geen dubbelfunctie vervullen.

Advanced Life Support

- De organisatie zorgt voor één ALS-er op het niveau van ambulanceverpleegkundige indien er 5.000 of meer gelijktijdig aanwezige bezoekers zijn. Per 5.000 extra bezoekers moet dit worden aangevuld met een ALS-er op het niveau van SEH (Spoedeisende Eerste Hulp) of IC (intensive care) verpleegkundige. Per ALS-er mag één EHBO-er komen te vervallen.
- Indien het evenement een dance- of housefeest betreft zorgt de organisatie voor ten minste één ALS-er met actuele kennis van alcohol- en drugsproblematiek. Per 5.000 gelijktijdige bezoekers moet de ALS worden aangevuld zoals beschreven in de vorige bullet.
- De ondersteuning van ALS-ers komt nooit in de plaats van de reguliere ambulancehulpverlening die wordt ingeroepen via de Meldkamer Ambulance of nationaal noodnummer 112. ALS-ers hebben uitdrukkelijk geen taak bij het vervoer van zieken of gewonden.

EHBO-post

De EHBO-post is duidelijk herkenbaar en bevindt zich op een centraal punt op de evenementenlocatie. De post is voor bezoekers en hulpdiensten goed bereikbaar en is permanent bemand. Hulpverleners zijn als zodanig duidelijk herkenbaar. EHBO-ers kunnen

een geldig diploma overleggen. De inrichting van de EHBO-post voldoet aan de volgende criteria:

- Er is een duidelijk zichtbare verwijzing vanuit het hele terrein, met bij voorkeur internationale symbolen.
- De EHBO-ruimte betreft een wind- en waterdichte ruimte van minimaal 5 x 5 meter (bij voorkeur afsluitbaar).
- De EHBO-ruimte heeft een 230V-aansluiting en is voorzien van licht en stromend water.
- Er is een toilet beschikbaar.
- De ruimte is uitgerust met een EHBO-koffer met een standaard uitrusting volgens het Oranje Kruis (bij sportevenementen ook met materialen om te koelen).
- De ruimte is uitgerust met ten minste een tafel, drie stoelen, brancard en communicatiemiddelen (vaste telefoon, mobiele telefoon of portofoon).
- De EHBO-post is voorzien van stromend drinkwater (onder andere om de handen te kunnen wassen).

Hygiënerichtlijnen

Het Landelijk Centrum Hygiëne en Veiligheid heeft het document 'Hygiënerichtlijn voor Evenementen' opgesteld.

De richtlijn is gericht op:

- hygiënisch handelen bij evenementen (persoonlijke hygiëne, afvalverwerking en legionellapreventie);
- schoonmaken en desinfecteren van materialen en oppervlakten;
- hygiëne bij voorzieningen (toiletten, (tijdelijke) drinkwatervoorziening, meerdaagse evenementen, kampeervoorzieningen, ter beschikking gestelde gebouwen, douche-, bad- en kleedruimtes, chemische toiletten, tijdelijke eetgelegenheden en medische zorg);
- hygiëne bij bepaalde activiteiten (wateractiviteiten, activiteiten met dieren, schuimparty's, seksuele en erotische handelingen, tatoeëren en piercen).

Deze richtlijn moet worden opgevolgd als sprake is van een of meerdere van bovenstaande aspecten.

Hierna volgt een beschrijving van de meest gebruikte en gangbare onderdelen uit deze richtlijn.

Let op: een GGD-inspectie naar naleving van de 'Hygiënerichtlijn voor Evenementen' behoort tot de mogelijkheden. De organisator moet aan deze inspectie zijn medewerking verlenen.

De organisatie moet verder altijd de GGD op de hoogte stellen als er tijdens of door het evenement een ongewoon aantal bezoekers of medewerkers is met een besmettelijke ziekte. Het telefoonnummer van GGD Brabant-Zuidoost hiervoor is 088 0031 333.

Toiletten

Op het publieksterrein zijn voldoende sanitaire voorzieningen aanwezig. Adviesberekening is één toilet per 150 gelijktijdig aanwezige bezoekers. 75% van de herentoiletten mag vervangen worden door urinoirs, plaszuilen of plasgoten. Eén plaszuil geldt als vier urinoirs en 50 cm plasgoot geldt als één urinoir. Houd bij het bepalen van het benodigde aantal toiletvoorzieningen rekening met:

- het verwachte aantal bezoekers en de verwachte piekdruk (denk aan pauzes bij voorstellingen);
- de publiekssamenstelling (mannen/vrouwen/kinderen; urinoirs zijn minder geschikt voor kleine kinderen);
- het type toiletten (bijvoorbeeld dixies of toiletwagens);
- de gemiddelde verblijfstijd (dagevenement of meerdaags evenement);
- consumptiegedrag (wordt er veel gedronken?).

De toiletten beschikken over goede verlichting, ventilatie openingen, toiletpapier en sanitair containers. Zorg voor één of meerdere gehandicaptoiletten, inclusief faciliteiten. Plaats direct naast de toiletten een wastafel met stromend water en een zeepdispenser. Plaats een afvalbak in of direct naast de toiletruimten. Toiletruimten worden minimaal twee keer per dag huishoudelijk gereinigd.

Voer het afvalwater van toiletten en wasbakken af via de bestaande riolering of vang dit op in daarvoor bestemde opslagtanks. Het is verboden om zonder vergunning afvalwater te lozen.

Tijdelijke drinkwatervoorziening

De waterinstallatie voldoet aan de algemene NEN-voorschriften voor drinkwaterinstallaties (NEN 1600) en aan de aansluitvoorwaarden van het waterleidingbedrijf. Er is een apart document (het 'waterwerkblad') voor tijdelijke drinkwaterinstallaties. Afwijkingen zijn alleen toegestaan in overleg met het waterleidingbedrijf. De documenten zijn gratis te downloaden op www.onfodwi.nl. Aandachtspunten zijn:

- Zorg dat het drinkwater aan het tappunt van drinkwaterkwaliteit is (en dus niet te warm bijvoorbeeld).
- Zorg voor voldoende gratis drinkwater door tappunten te plaatsen of flesjes drinkwater te verstrekken bij dance-events, sportevenementen en bij temperaturen hoger dan 25°C).

Horeca en Warenwet

De Warenwet verplicht de organisatie tot maatregelen die de kans verkleinen dat medewerkers en bezoekers ziek worden van besmet of bedorven eten en drinken. Werk volgens een goedgekeurde hygiënecode om te voldoen aan de wettelijke voorschriften van voedselveiligheid. Goede en veelgebruikte voorbeelden zijn de hygiënecode voor de horeca en de hygiënecode voor contract- en inflightcatering. De goedgekeurde hygiëncodes vindt u op de website van de toezichthouder, de NVWA (www.nvwa.nl). In de hygiënecode staan eisen die worden gesteld aan de temperatuur van het voedsel, de persoonlijke hygiëne van mensen die werken met voeding en regels gericht op de schoonmaak van materialen en werkruimten. Zie ook bijlage 2.

Afvalverwijdering

- Afval wordt dagelijks of zo nodig meerdere keren per dag verzameld bij een aparte opslagplaats.
- Afval wordt opgeslagen in afsluitbare afvalcontainers.
- Afval wordt tijdig opgehaald zodat er geen afval rondom of buiten de afvalbakken hoeft te worden gedeponeerd.
- De tijdelijke stort- of overslagplaats wordt zodanig schoongehouden dat het geen ongedierte aantrekt.
- Glas wordt, in verband met veiligheid, separaat verzameld. Dit geldt ook voor ander afval dat een gevaar kan betekenen voor de bezoekers.

Sportevenementen

Voor sportevenementen gelden richtlijnen voor (tijdelijke) kleedruimtes en douches. Ga uit van 1 m² verkleedruimte per persoon. Per 10 m² (10 verkleedplaatsen die tegelijkertijd worden gebruikt) is een douche beschikbaar. Deze ruimtes worden minimaal twee keer per dag huishoudelijk gereinigd.

Tijdelijke water vernevelende installaties

Vanwege gevaar voor legionellabesmetting is het ongewenst om bezoekers af te koelen door water te vernevelen. Kiest u hier toch voor, houd dan rekening met het volgende:

- Gebruik het draaiboek 'Legionellapreventie bij publieksevenementen' en neem vooraf contact op met de GGD om de legionellapreventie te bespreken.
- In geval van een sportief evenement, win advies in bij de betreffende sportbond. Voor sommige sporten heeft vernevelen een negatief effect.
- Zorg er voor dat bezoekers die niet door de verneveling willen lopen een andere route kunnen volgen.

Tijdelijke kampeergelegenheid

- Wordt gebruik gemaakt van een grasveld waar gewoonlijk vee graast, dan moet het vee minstens twee weken voor het evenement plaats vindt ergens anders ondergebracht worden. Controleer het veld voorafgaand aan het evenement en verwijder de nog aanwezige uitwerpselen.
- Voor de bezoekers en deelnemers zijn op de kampeergelegenheid voldoende sanitaire voorzieningen. Adviesberekening is één toilet op 60 gelijktijdig aanwezige bezoekers. Alle overige onder 'toiletten' genoemde voorwaarden zijn ook hier van toepassing.
- Overnachten bezoekers in caravans en/of campers met een eigen chemisch toilet, dan moet er een stortplaats zijn voor het legen van de toiletten. De afvoer van de stortplaats is aangesloten op een gesloten afvoersysteem. In de onmiddellijke nabijheid van de stortplaats is een kraan. Deze kraan wordt alleen gebruikt voor het schoonmaken van de chemische toiletten.

Als er deelnemers blijven overnachten is de aanwezigheid van voldoende douches en wastafels verplicht.

Per 35 bezoekers is er één douche (met een minimum van twee). Het aantal douches en wastafels hangt af van het aantal overnachtende personen, de samenstelling van het publiek, het soort evenement (bijvoorbeeld festival, sportwedstrijd) en de openingstijden van de doucheruimte (bijvoorbeeld 24 uur per dag open of korte openingstijden, of direct na een sportwedstrijd).

(Huis)dieren

Indien tijdens het evenement in belangrijke mate (huis)dieren zijn betrokken, dan gelden er adviezen gericht op de gezondheid van dier en daarmee ook bezoekers. In bijlage 3 is opgenomen welk standaard advies hierover door GGD Brabant-Zuidoost wordt uitgebracht.

Extreem weer

Warm weer kan een extra risico vormen voor bezoekers of deelnemers aan evenementen. Bij temperaturen vanaf 25° Celsius hanteert de GHOR Brabant-Zuidoost een 'checklist hitte advies'. Deze checklist, gericht op de organisator, is als bijlage 1 opgenomen. De organisatie dient het weerbeeld te monitoren en te registreren in de week voorafgaand aan het evenement tot en met de evenementdagen. Dit kan via de website van het KNMI www.knmi.nl. Op www.noodweercentrale.nl vindt u weerextremen per postcodegebied. Op basis van de voorspellingen neemt de organisatie voorzorgsmaatregelen.

Vragen over geneeskundige) hulpverlening en hygiëne

Als u vragen heeft kunt u contact opnemen met GHOR Brabant-Zuidoost via evenementen@vrbzo.nl of 040 2203203

Bijlage 1. Checklist hitte bij evenementen

Vanaf 25°C kan dit advies toegepast worden. Dit is vooral afhankelijk van het soort evenement, de doelgroep en de weersgesteldheid (luchtvochtigheid). De organisator moet in dat geval zelf inschatten of er maatregelen nodig zijn. Voor vragen over de procedure neemt u tijdens kantooruren contact op met Bureau Gezondheid, Milieu en Veiligheid van de GGD (0900-3686868).

Algemeen

- Verstrek gratis drinken (water) of zorg er voor dat er een gratis drinkwater tappunt is op het terrein voor het publiek. Sta toe dat bezoekers flesjes water meenemen. Verstrek gratis kunststof drinkbekers.
- Maak de sanitaire ruimtes extra goed schoon. Minimaal één keer per uur.
- Zorg in besloten ruimtes voor voldoende ventilatie.
- Zorg voor aanvullende voorzieningen op de eerste hulppost zoals sportdrinkjes, ORS of andere soorten mineraalwater/frisdrank om vochtverlies en tekort aan mineralen aan te kunnen vullen.
- Zorg voor het opschalen van de medische organisatie. Het verlaagt de opkomsttijd van een EHBO'er en vermindert het aantal uren dat een eerste hulpverlener achter elkaar wordt ingezet (veiligheid eigen personeel).
- Rust de EHBO-post uit met extra doeken die nat gemaakt kunnen worden en ventilatoren om oververhitte slachtoffers te laten afkoelen. Gebruik geen plantenspuiten in verband met risico op legionella.

- Zie de richtlijn t.a.v. vernevelen in deel B: (Geneeskundige) hulpverlening en hygiëne.

Bij een hoge temperatuur en luchtvochtigheid en in combinatie met intensieve activiteiten kunt u afgelasting of inkorting overwegen. Doe dit in goed overleg met alle betrokkenen. Bij een sportevenement zijn vooral 'amateurs' en onervarenheid onder de deelnemers een risico. Zorg bij buitenevenementen voor voldoende schaduwplekken, bijvoorbeeld door het neerzetten van partytenten en/of parasols.

Voor meer informatie:

Publieksfolder 'Warm Zomerweer'

http://toolkits.loketgezondleven.nl/milieu_en_leefomgeving/?page_id=187

Vraag en Antwoord 'Gezondheidsrisico's van warme weersomstandigheden'

http://toolkits.loketgezondleven.nl/milieu_en_leefomgeving/?page_id=188

Achtergrondinformatie hitte

<http://www.rivm.nl/milieuportaaldossier/hitte/>

Actuele weersinformatie en waarschuwingen

http://www.knmi.nl/waarschuwingen_en_verwachtingen/overzicht_waarschuwingen.html

Actuele smog-meetwaarden

<http://www.rivm.nl/milieuportaaldossier/meetnetten/luchtkwaliteit/resultaten/>

Actuele zonkracht in Nederland

<http://www.rivm.nl/milieuportaaldossier/uv-ozon-en-klimaat/actuele-zonkracht/>

Vraag als organisator van het evenement aandacht van de bezoekers voor het warme weer. U kunt hen de volgende tips meegeven:

Hitte tips voor bezoekers

- Drink voldoende vocht (bij voorkeur water). Geen ijsblokjes in verband met mogelijke maag- en darmklachten en stressreacties. Als je minder dan normaal plast of als je urine donkerder wordt, moet je meer drinken. Wees matig met alcohol- en cafeïnehoudende dranken.
- Denk ook aan het eten of drinken van soep, bouillon, melk, ijs of tomatensap om het verloren zout aan te vullen.
- Smeer de onbedekte huid goed in. Draag in de volle zon altijd een zonnehoed of zonneklep. Draag luchtige kleding.
- Houd baby's en peuters in de schaduw en laat nooit een kind in een afgesloten auto achter.
- Verblijf in een koele ruimte of zoek de schaduw op, vooral tijdens de warmste uren van de dag tussen 12.00 – 16.00 uur.
- Vermijd overmatige inspanningen, zoals hardlopen in de zon.

- Verzorg wondjes extra goed ter voorkoming van ontsteking. Ga met gezondheidsklachten tijdens het evenement naar de eerste hulpverleners en met gezondheidsklachten na afloop van het evenement naar de huisarts.

Bijlage 2. Tijdelijke horecavoorzieningen/eetgelegenheden

De Warenwet verplicht organisatoren maatregelen te nemen die de kans verkleinen dat medewerkers en bezoekers ziek worden van besmet of bedorven eten en drinken. Werk volgens een goedgekeurde hygiëncode om te voldoen aan de wettelijke voorschriften van voedselveiligheid. Voorbeelden van veel gebruikte en goedgekeurde hygiëncodes zijn die voor de horeca en voor contract- en inflightcatering. De goedgekeurde hygiëncodes vindt u op de website van toezichthouder NVWA (www.nvwa.nl). In de hygiëncode staan eisen die gesteld worden aan de temperatuur van het voedsel, de persoonlijke hygiëne van mensen die werken met voeding en regels gericht op de schoonmaak van materialen en werkruimten.

Bereiden van eten en drinken

Tijdens de bereiding van eten en drinken kan er het één en ander mis gaan. Micro-organismen kunnen zich in een relatief korte tijd tot grote hoeveelheden vermenigvuldigen, en daarvoor hoeft het product niets eens bedorven te zijn. Houd u tijdens de bereiding aan de volgende regels:

- Let op uw persoonlijke hygiëne. Was uw handen regelmatig.
- Gebruik geen producten waarvan de houdbaarheidsdatum is verstreken.
- Bewaar verse producten in de koeling (maximaal 7 °C).
- Zorg dat bij de bereiding van koude gerechten de temperatuur zo laag mogelijk blijft (maximaal 7 °C).
- Zorg dat koude gerechten maximaal twee uur buiten de koeling blijven; gooi deze gerechten weg als ze na deze twee uur niet zijn opgegeten.
- Houd een lijst bij waarop staat wanneer de producten buiten de koeling zijn geplaatst en zijn weggegooid; zo kunt u aantonen dat deze twee uur niet is overschreden.
- Let op de houdbaarheid van de bereide producten. Bereid de meest risicovolle gerechten (zoals vlees, pasta, rijst, puree en salades) als laatst. Zet de planning zo nodig op papier.
- Verhit warme gerechten tot een temperatuur boven de 75 °C.
- Houd nog rauwe producten gescheiden van bereide gerechten.

Barbecue

Een barbecue kent twee gezondheidsrisico's: het verhitten is niet onder controle (het vlees lijkt gaar, maar is dat van binnen nog niet) en kruisbesmetting (rauwe producten komen in contact met bereide producten). Het organiseren van een barbecue wordt dan ook afgeraden. Wordt toch besloten tot een barbecue, neem dan de volgende regels in acht:

- Bewaar producten tot vlak voor bewerking of roosteren in de koeling of vriezer.
- Zet rauwkost, salade en het ongeroosterde vlees nooit langer dan twee uur ongekoeld op buffetten of tafels. Indien de koude producten gekoeld staan, moet de temperatuur onder de 7°C blijven of dient gebruik te worden gemaakt van de tweeuursborging (zie vorige alinea).

- Voorkom dat rauwe producten reeds bereide producten kunnen besmetten. Dit houdt in aparte materialen (snijplanken, messen en dergelijke) voor het bewerken van rauwe producten en aparte materialen voor bereide producten. Ook het tussentijds wassen van de handen bij de wisseling van de werkzaamheden is van belang.
- Verzamel etensresten direct na de barbecue in afsluitbare GFT-containers.
- Koop voorgedaard of -geweld vlees in. Dus geen rauw vlees, dat besmet kan zijn met schadelijke micro-organismen.
- Rooster tijdens de barbecue het voorgedaarde vlees voor een bruin (niet zwart!) korstje.
- Gebruik aparte barbecuetangen om het vlees op de barbecue te leggen.

Bijlage 3. (Huis)dieren

Zijn er dieren op het evenement? Dan kunnen er extra risico's zijn. Dieren kunnen namelijk allerlei ziekteverwekkers met zich meedragen zonder zelf ziek te zijn. Door het aaien en knuffelen van dieren worden deze ziekteverwekkers gemakkelijk overgebracht, bijvoorbeeld via stukjes voedsel of mest die in de vacht blijven plakken.

Gezonde dieren

Om medewerkers en bezoekers zo goed mogelijk te beschermen, is het belangrijk dat op het evenement aanwezige dieren gezond zijn.

Bespreek de conditie van de dieren goed met de eigenaar.

- Hebben de dieren een vaste dierenarts die de dieren minimaal twee keer per jaar onderzoekt?
- Zijn de dieren ingeënt met de benodigde vaccinaties?
- Let vooral bij geiten en schapen op of ze tegen de Q-koorts zijn gevaccineerd.

Neem contact op met de dierenarts

- Bespreek de gezondheid van de dieren en actuele infectierisico's.
- Als dieren drachtig zijn en overleg bovendien of bezoekers bij geboortes aanwezig mogen zijn.

Worden er toch dieren ziek op het evenement, dan moet het risico op besmetting naar andere dieren en mensen zo klein mogelijk worden gemaakt. Om dit te doen, gelden de volgende maatregelen:

- Houd een logboek bij waarin het volgende staat:
 - o De aantallen en soorten dieren met (indien van toepassing) identificatiekenmerken en informatie over de gekregen vaccinaties.
 - o Aan- en afvoer van de dieren en bijbehorende data.
 - o Bijzonderheden m.b.t. eventuele ziekten van de dieren.
 - o Controle door de dierenarts, bevindingen en eventueel ingestelde therapie.
- Voorkom dat bezoekers in contact kunnen komen met dode of zieke dieren.

- Hanteer een juist hygiënebeleid m.b.t. uitbraak van ziektes:
 - o Zet verdachte dieren in quarantaine.
 - o Schakel een dierenarts in bij verdenking bij een uitbraak van ziektes.
 - o Reinig en ontsmet/steriliseer besmette materialen.
 - o Maak de uitbraak duidelijk kenbaar en informeer de bezoekers.
 - o Stel uw medewerkers op de hoogte van de maatregelen.

Specifieke regels voor vogels

Laat alleen gezonde, schone vogels toe op het evenement. Zonder een zieke vogel meteen af van het publiek. Vogels die mogelijk met C. psittaci (papegaaizenziekte) zijn geïnfecteerd, kunnen ziekteverschijnselen vertonen zoals lusteloosheid, gewichtsverlies, verminderde eetlust, diarree en ademhalingsproblemen. Spreek met de eigenaren van de vogels af dat zij het u melden als een vogel kort na het evenement ziek wordt. Wordt er tijdens of kort na uw evenement een ongebruikelijk aantal vogels ziek en passen de verschijnselen bij de papegaaizenziekte psittacose? Meld dit aan de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit en adviseer de eigenaren contact op te nemen met de dierenarts.

Bouw- en inrichting van dierverblijven

Dierverblijven zijn aan specifieke bouw- en inrichtingseisen verbonden. Houd ook rekening met de wettelijke eisen voor huisdieren op een kampeerterrein. Het is niet toegestaan om huisdieren toe te laten in ter beschikking gestelde gebouwen. Let op de volgende algemene eisen:

- Zorg dat de ondergrond in binnenverblijven geen vocht kan opnemen en gemakkelijk schoon te maken is. Gebruik absorberend materiaal of stro.
- Richt dierenverblijven zó in dat ze goed schoon te houden zijn, zorg voor voldoende ventilatie en vermijd de verspreiding van stof.
- Gebruik kranten in plaats van vogelzand; bij het verversen van zand dwarrelen bacteriën sneller op dan bij het vervangen van kranten.
- Plaats een wastafel met stromend water, een zeepdispenser, wegwerphanddoekjes en afvalbak in de directe omgeving van de dierverblijven, waar bezoekers, eigenaren en werknemers hun handen kunnen wassen na contact met dieren.
- Plaats drinkbakken buiten bereik van bezoekers. Laat bezoekers niet in de buurt van mest of dierlijk afval komen.
- Zorg voor speciale uitlaatplekken voor dieren zonder vast verblijf (zoals honden en katten).
- Plaats schoenen- of laarzenborstels bij de in- en uitgang van dierverblijven.
- Zorg dat ruimtes waar gegeten en eventueel geslapen wordt niet te dicht bij dierverblijven zijn.

Schoonmaak van dierverblijven

Op evenementen waar ook dieren zijn, kunnen ziekteverwekkers zich gemakkelijk via mest en voerbakken verspreiden. Zorg voor voldoende verzorgers die verantwoordelijk zijn voor de dagelijkse (!) schoonmaak en hygiëne van dierverblijven. Stel een schoonmaakbeleid voor stallen en hokken op. Hierin staan in ieder geval de volgende punten:

- Handen worden regelmatig gewassen.
- Draag beschermende werkkleding met laarzen en handschoenen. Treedt er stofvorming op bij het schoonmaken? Draag dan ook een FFP-2 mondneusmasker.
- Maak vogelverblijven dagelijks met vochtige materialen schoon, om stofvorming te voorkomen.
- Gebruik alleen desinfecterende middelen die zijn goedgekeurd door het Ctgb (College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, www.ctbg.nl) en specifiek gericht zijn op het desinfecteren van dierverblijven.
- Vernevel of verstuijf geen desinfecterende middelen in ruimten waar dieren of mensen verblijven.
- Verwijder strooisel, mest en voerresten minimaal dagelijks.
- Maak de dierverblijven ook grondig schoon na afloop van het evenement en desinfecteer ze vervolgens.
- Maak de voorwerpen waar dieren mee in aanraking komen goed schoon.
- Zorg dat er geen mest ligt op de paden en plaatsen waar bezoekers rondlopen.
- Zorg dat er na het schoonmaken geen grote plassen water achterblijven.
- Laat bezoekers geen dierverblijven uitmesten.
- Bestrijd plaagdieren direct en neem bij overlast contact op met een professionele plaagdierbestrijder.
- Zorg dat dieren zelf schoon zijn; als de vacht, veren of haren van dieren bevuild zijn met mest kunnen bezoekers hier ziek van worden.

Bijlage 5. Algemene voorschriften evenementenbeleid gemeente Bergeijk

Algemene voorschriften bij een evenementenmelding en –vergunning.

Deel 1

Algemeen

1. U dient de gemeente een telefoonnummer te verstrekken van een persoon die (namens de organisatie van de activiteit) te allen tijde bereikbaar is gedurende de activiteit;
2. U bent verantwoordelijk voor een ordelijk verloop van de activiteit;
3. De organisatie dient voldoende personeel in te zetten voor het houden van toezicht gedurende de activiteit. Deze toezichthouders dienen duidelijk herkenbaar te zijn;
4. Hulpdiensten dienen te allen tijde vrije doorgang te hebben;
5. Bluswatervoorzieningen van de brandweer dienen te allen tijde vrij te worden gehouden van voorwerpen c.q. obstakels. U mag geen gebruik maken van bedoelde voorzieningen;
6. Het in strijd handelen met een van de voorschriften in de toestemming kan er toe leiden dat de activiteit onmiddellijk kan worden stilgelegd;
7. De gestelde eindtijden dienen strikt te worden gehanteerd;
8. Aanwijzingen van de politie, brandweer, GGD/GHOR en de gemeentelijk toezichthouder dienen stipt en onmiddellijk te worden opgevolgd;
9. De gemeente Bergeijk wordt hierbij door u onherroepelijk gevrijwaard voor alle aanspraken van en/of moeilijkheden met derden, welke het gevolg zouden kunnen zijn van het gebruikmaken van de toestemming;
10. De gemeente Bergeijk is niet aansprakelijk voor de schade welke u door gebruikmaking van deze toestemming mocht lijden;

Bereikbaarheid voor hulpdiensten

1. De doorrijdbreedte van wegen moet minimaal 3,50 meter bedragen. Dit geldt ook bij uitgeklapte luifels en voor toegangswegen tot een evenement.
2. De doorrijdhoogte van wegen moet minimaal 4,20 meter bedragen.
3. Kruispunten van wegen moeten altijd vrij gehouden worden voor doorgang van hulpdiensten. De buitenbochtstraal in bochten en op kruisingen moet tenminste 10 meter bedragen.
4. Woon- en industriegebieden moeten zoveel als mogelijk vanuit twee zijden bereikbaar zijn voor hulpdiensten.
5. Bij woon- en industriegebouwen hoger dan 6,0 meter, moet de hoofdtoegang altijd bereikbaar zijn voor hulpdiensten.

6. Wegen mogen alleen worden afgesloten na overleg met de gemeente. De wijze van afsluiting mag alleen gebeuren door afsluitmiddelen die door de brandweer zijn goedgekeurd.
7. Brandkranen moeten altijd voldoende worden vrijgehouden, zodat deze door de brandweer direct voor gebruik gereed zijn.
8. Brandkraanaanduidingen moeten altijd zichtbaar blijven.

Locatie van de activiteit

1. In gemeentelijk terrein mag niet worden gegraven;
2. De aanwezige beplanting c.q. groenvoorziening dient te worden beschermd tegen betreding en/of vernieling. De organisatie dient hiervoor voor zover mogelijk fysieke maatregelen te treffen;
3. Het is niet toegestaan om met motorvoertuigen gemeentelijke groenvoorzieningen en grasvelden te berijden;
4. Het is verboden as of ander afval in groenvoorzieningen te deponeren;
5. Er dienen voldoende afvalbakken te worden geplaatst op het terrein waar het evenement wordt gehouden;
6. Na afloop van het evenement dienen de (parkeer)terreinen (tenzij anders overeengekomen met de gemeente) binnen 24 uur vrij van afval te worden opgeleverd. Indien hieraan niet wordt voldaan, zal dit van gemeentewege op uw kosten geschieden;
7. Schade aan gemeentelijke terrein als gevolg van het evenement dient te worden hersteld. Indien hieraan niet binnen 1 week wordt voldaan, zal dit van gemeentewege op uw kosten geschieden;
8. Bewegwijzering dient zodanig aan lantaarnpalen, bomen e.d. bevestigd te worden dat hieruit geen beschadiging voortvloeit;
9. Bewegwijzering dient zodanig geplaatst worden dat daardoor verkeerstekens niet aan het oog van de weggebruikers worden onttrokken;
10. Er dient voldoende parkeergelegenheid aanwezig te zijn. De parkeergelegenheid dient duidelijk zichtbaar met verwijsborden te worden aangegeven;
11. Uiterlijk 2 dagen na afloop van het evenement dient de door u aangebrachte bewegwijzering te zijn verwijderd. Indien hieraan niet wordt voldaan, zal dit van gemeentewege op uw kosten geschieden;
12. Aanwijzingen gegeven door de politie en/of gemeentelijk toezichthouder dienen onmiddellijk te worden opgevolgd;
13. De toestemming dient op verzoek aan een daartoe bevoegd ambtenaar te worden overlegd.

Muziek/geluid

1. Het ten gehore brengen van muziek mag moet worden beëindigd op:

Zondag(nacht) tot en met donderdag(nacht): om 00.00 uur.

Vrijdag(nacht) en zaterdag(nacht) om 01.00 uur

De eindtijd voor het ten gehore brengen van (live) muziek op 't Hof is alle dagen 23.00 uur.

2. Aanwijzingen met betrekking tot het geproduceerde geluidsniveau gegeven door de politie, de gemeentelijk toezichthouder of de Milieudienst dienen stipt en onmiddellijk te worden opgevolgd.

Kramen/bakken en braden

1. De afstand tussen de kramen en de gevels van woningen dient tenminste 1 meter te bedragen;
2. De kramen waarin gebakken/gebraden wordt, dienen tenminste 5 meter uit de gevel van woningen geplaatst te worden;
3. Kramen op de rijweg dienen zodanig geplaatst te worden dat hulpdiensten te allen tijde een vrije doorgang hebben (doorrijbreedte en –hoogte van brandweerwagens bedragen 3,50 resp. 4,20 meter);
4. Kramen e.d. mogen niet boven/op brandkranen geplaatst worden;
5. Elektriciteitsaansluitingen dienen veilig te zijn en de kabels dienen zodanig te worden aangebracht dat niemand hiervan enige hinder ondervindt;
6. Gasflessen moeten buiten het bereik van onbevoegden worden geplaatst en op goed geventileerd staan opgesteld;
7. De verbindingsslangen tussen de gasflessen en de bak/kooktoestellen mogen maximaal 2,00 meter lang zijn en moeten:
 - a. voldoen aan kwaliteitsnorm NEN 3143;
 - b. met slangklemmen aan de gasflessen en de te gebruiken bak/kooktoestellen worden bevestigd;
 - c. niet aan ontoelaatbare temperatuurinvloeden blootstaan.
8. Als er sprake is van brandgevaarlijke activiteiten dienen daarvoor geschikte blusmiddelen binnen handbereik aanwezig te zijn (brandblussers, branddekens e.d.);
9. Er dienen voldoende afvalbakken te worden geplaatst waarin het afval, afkomstig en/of in verband met het verstrekken van eten/drinkwaren vanuit de kraam, gedeponeerd kan worden.

Optochten

1. De aan de optocht deelnemende voertuigen dienen zowel voor aanvang als na afloop van de optocht niet langer op de weg te blijven staan dan strikt noodzakelijk is;
2. U dient er op toe te zien dat geen schade wordt toegebracht aan de weg, groenvoorziening en straatmeubilair;

3. U dient er op toe te zien dat de deelnemers aan de optocht geen alcohol nuttigen.
4. U dient personen aan te stellen die toezien op een veilig en ordelijk verloop van de optocht. Indien personen worden belast met de regeling van het verkeer, dienen deze een instructie verkeersregelaars te hebben gevolgd (www.verkeersregelaarexamen.nl). Indien het parcours middels dranghekken is afgesloten, is het aanstellen van verkeersregelaars niet noodzakelijk;
5. Er mogen geen brandgevaarlijke activiteiten plaatsvinden op of in de directe nabijheid van de voertuigen/wagens;
6. Op de voertuigen/wagens dienen voldoende blusmiddelen aanwezig te zijn (tenminste 1 brandblusser klasse A/B/C van 6 kg)
7. Het gebruik van warmte producerende apparatuur in de carnavalswagen dient op een veilige manier te gebeuren;
8. Zorg bij het gebruik van aggregaten voor voldoende ventilatie;
9. Indien zich personen in een afgesloten gedeelte van de carnavalswagen bevinden, zorg dan voor voldoende ventilatie/verse lucht;

Deel 2

Algemene voorschriften brandveilig gebruik tent

1. Begripsomschrijvingen

In de voorschriften wordt verstaan onder:

Ter zake kundige: uitvoerder van een door de desbetreffende branche erkend bedrijf.

NEN-norm: een door de Stichting Nederlands Normalisatie-Instituut uitgegeven norm.

2. Calamiteitenroute

Een calamiteitenroute ten behoeve van de hulpverlenende diensten heeft een minimale breedte van 3.50 meter en een vrije hoogte van 4.20 meter.

3. Vrijhouden van terreingedeelten

- 3.1 Bluswatervoorzieningen moeten volledig worden vrijgehouden en tevens voor onmiddellijk gebruik door de brandweer bereikbaar zijn.
- 3.2 De toegangen en uitgangen van belendende gebouwen mogen niet worden versperd of belemmerd.
- 3.3 De tijdelijke inrichting dient op tenminste 5 meter afstand van opslagen en gebouwen geplaatst te worden en tenminste 3.5 meter van erfscheidingen tenzij anders op de vergunningstekening aangegeven.

4. Nooduitgangen en vluchtwegen

- 4.1. De doorgangen vanaf iedere nooduitgang naar een veilige plaats moeten altijd worden vrijgehouden van obstakels.

- 4.2. Kabels, slangen en leidingen in vluchtroutes moeten zijn opgehangen, afgeplakt of onder matten weggeborgen zodat het publiek er niet over kan struikelen.
- 4.3. Nooduitgangen in tenten moeten opengaan in de vrije richting, anders dan naar binnen.
- 4.4. Een nooduitgang moet onmiddellijk te openen zijn zonder gebruik van losse voorwerpen en vanzelf opengaan over de vereiste breedte na het doen van 1 logische handeling.

De logische handelingen zijn:

deurklink naar beneden en deur naar buiten duwen (alleen toegestaan bij minder dan 100 personen per tent)

naar buiten duwen

opzijschuiven van een hendel

naar beneden trekken van een hendel of trekkoord

- 4.5. Uitgangen met lussen en ogen kunnen alleen als nooduitgang worden gebruikt als ze tijdens het evenement over de vereiste breedte van de nooduitgang openstaan.
- 4.6. Binnen een straal van 2 meter van de nooduitgangen mogen geen tafels, stoelen of andere obstakels aanwezig zijn.
- 4.7. Op de aan de buitenlucht grenzende zijde van een nooduitgang moet het opschrift 'NOODDEUR VRIJHOUDEN' of "NOODUITGANG" zijn aangebracht.
- 4.8. Scheerlijnen, tuidraden, schoren en verankeringen mogen vluchtwegen en (nood)uitgangen niet blokkeren of versmallen, moeten duidelijk zichtbaar zijn en mogen niet verschuiven of omvallen bij het vluchten.

5. Noodverlichting

- 5.1. De vluchtwegen van een tent of terrein en de voor publiek bestemde ruimte in een tent of terrein moeten zijn voorzien van verlichting.
- 5.2. Deze verlichtingsinstallatie is aangesloten op een voorziening voor noodstroom die binnen 15 seconden na het uitvallen van de voorziening van elektriciteit, voldoende stroom levert om de betrokken verlichtingsinstallatie ten minste 60 minuten te laten werken.

6. Vluchtrouteaanduiding

- 6.1. Een vluchtrouteaanduiding moet zijn aangebracht op een duidelijk waarneembare plaats en verlicht zijn.
- 6.2. Deze transparanten moeten zijn voorzien van goedgekeurde pictogrammen conform de laatste Europese richtlijnen. (tekst platen zijn niet meer toegestaan).

- 6.3 Een vluchtrouteaanduiding voldoet binnen 15 seconden na het uitvallen van de voorziening van elektriciteit gedurende ten minste 60 minuten aan de zichtbaarheid eisen.

7. Brand- of explosiegevaar door installaties

- 7.1 Het is verboden een elektrische -, verlichting - of verwarmingsinstallatie op zodanige wijze te gebruiken, dat het gebruik:
- door de eigenschappen van die installatie of dat toestel zelf gevaar oplevert voor het ontstaan van brand;
- door de wijze waarop die installatie of dat toestel is opgesteld of aangebracht, gevaar oplevert voor het ontstaan van brand.
- 7.2 Een voorziening van elektriciteit in een tent moet voldoen aan de eisen in NEN 1010.
- 7.3 Een installatie functioneert overeenkomstig de op die installatie van toepassing zijnde voorschriften en wordt adequaat beheerd, onderhouden en gecontroleerd.
- 7.4 Bij gebruik van gas als brandstof moet worden voldaan aan de eisen in NEN 1078. De gasfles moet zijn voorzien van een geldig door de dienst voor het Stoomwezen erkend keurmerk.
- 7.5 Brandbare vloeistoffen en samengeperste, tot vloeistof verdichte gassen mogen slechts op een afstand van ten minste 5 meter van de tent(en) aanwezig zijn.
- 7.6 Een gasfles moet zijn voorzien van een door de Dienst voor het Stoomwezen erkend geldig keurmerk.
- 7.7 De gasdrukregelaar van een gasfles is een door de dienst voor het Stoomwezen goedgekeurd type en is niet ouder dan 10 jaar
- 7.8 Bij gebruik van gas als brandstof mag uitsluitend een goedgekeurde slang met een lengte van maximaal 10 meter als verbinding worden gebruikt. De slang verkeert in een goede staat van onderhoud, is niet uitgedroogd, vertoont geen andere beschadigingen en is niet ouder dan 10 jaar.
- 7.9 De slang moet deugdelijk afgeschermd zijn tegen beschadiging of breuk.
- 7.10 Aggregaten en verwarmingstoestellen met een interne brandstoftank moeten op een afstand van ten minste 5 meter van een tent worden geplaatst.
- 7.11 Het gebruik van L.P.G. is verboden.
- 7.12 Een opening ten behoeve van ventilatie, op grond van enige regeling geëist, mag niet worden afgesloten.
- 7.13 Een tent wordt alleen met verwarmde lucht verwarmd.
- 7.14 Slangen en pijpen voor het transport van verwarmde lucht moeten voldoen aan de eisen van klasse A1 van NEN-EN 13501-1

- 7.15 Het is verboden een verwarmingstoestel voor het stoken met gas te gebruiken indien de verbrandingsgassen daarvan niet worden afgevoerd door middel van een doeltreffend rookkanaal of gasafvoerkanaal.

8. Barbecues en ventwagens

Het gebruik van barbecues is alleen toegestaan wanneer deze zich op minimaal 5 meter afstand van de tent bevindt, zodanig dat er geen brandgevaar bestaat voor de directe omgeving of het tijdelijke inrichting.

In de nabijheid van de barbecues en in de ventwagens moet een blusmiddel aanwezig zijn.

9. Blustoestel

- 9.1 In de tent of op het terrein moeten blustoestellen met een inhoud van 6kg, of 6 l blusstof, geschikt voor het blussen van branden van brandklasse A, B en C zijn aangebracht, en voor onmiddellijk gebruik gereed zijn.
- 9.2 De kleine blusmiddelen moeten voor onmiddellijk gebruik gereed, makkelijk bereikbaar en voor een ieder goed zichtbaar zijn.
- 9.3 De voorgeschreven blustoestellen moeten eenmaal per 2 jaar op goede werking zijn gecontroleerd volgens NEN 2559, hiervan moet op het blustoestel een keuringsbewijs aanwezig zijn,

10. Stoffering en versiering

- 10.1 De toegepaste materialen, decors, rekvisieten en dergelijke moeten voldoen aan:

NEN 1775, uitgave 1991, en NEN 1775/A1, uitgave 1997, klasse TI ten aanzien van vloeren;

NEN 6065, uitgave 1991, en NEN 6065/A1, uitgave 1997, klasse 2 ten aanzien van overige aankleding en versiering;

de eis ten aanzien van gordijnen van een navlam duur van ten hoogste 15 seconden en een nagloeiduur van ten hoogste 60 seconden, bepaald volgens NEN-EN-ISO 6940 en 6941, uitgaven 1998;

NEN 6066, uitgave 1991, en NEN 6066/A1, uitgave 1997, optische rookdichtheid < 2,2 m⁻¹, waarbij laatstgenoemde eis niet geldt voor vloeren en tredevlakken.

11. Meubilering

- 11.1 Bij in rijen opgestelde zitplaatsen moet tussen de rijen een vrije ruimte aanwezig zijn van tenminste 0,40 meter, gemeten tussen de loodlijnen door de elkaar dichtst naderende gedeelten van de rijen.

Indien in een rij tussen zitplaatsen tafeltjes zijn geplaatst, moet de genoemde vrije ruimte ter plaatse van de tafeltjes doorlopen.

- 11.2 Bij in rijen opgestelde zitplaatsen moeten, indien een rij meer dan 4 stoelen bevat en 4 of meer rijen achter elkaar zijn geplaatst, deze zo zijn gekoppeld danwel aan de vloer zijn gevestigd dat deze ten gevolge van gedrang niet kunnen verschuiven of omvallen.
- 11.3 Een rij zitplaatsen, die slechts aan één einde op een gangpad of uitgang uitkomt, mag niet meer dan 8 zitplaatsen bevatten.
- 11.4 Een rij zitplaatsen die aan beide einden op een gangpad of een uitgang uitkomt, mag ten hoogste bevatten:
 - 16 zitplaatsen, indien de vrije ruimte tussen de rijen kleiner is dan 0,45 meter;
 - 32 zitplaatsen, indien de vrije ruimte tussen de rijen groter is dan 0,45 meter;
 - 50 zitplaatsen, indien de vrije ruimte tussen de rijen groter is dan 0,45 meter en er verder bovendien aan beide einden van de rijen per 4 rijen een uitgang met een breedte van tenminste 1,10 meter aanwezig is.
- 11.5 De plaatsing van stoelen moet overeenkomen met een door de brandweer goedgekeurd stoelenplan.

12. Verbod open vuur en vuurwerk

- 12.1 Het gebruik van fakkels, vuurwerk, vuurpotten en dergelijke is verboden.
- 12.2 Het is verboden in de openlucht vuur aan te leggen of te hebben.

13. Weersomstandigheden

De organisator moet, in samenspraak met de leverancier, aanwijzingen door bevoegd gezag over niet opbouwen, ontruimen en vervroegd afbouwen onmiddellijk opvolgen.

14. Tentboek

- 14.1 Een tent moet zijn voorzien van een tentboek.